

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

SUNİ GÜBRE FELÂKET GETİRİYOR

TARLALAR TAŞLAŞIYOR

GAYRİ-MİLLÎ
TARIM
POLİTİKASI
DEĞİŞTİRİLMELİDİR

8 ARALIK 1970

SAYI: 45

KIZIL MOSKOF'U İYİ TANI!..

Yeniden Milli Mücadele mecmuası yazı işleri müdürlüğüne Aziz mücadele kardeşlerime ben Batı Almanyada çalışan işçi bir kardeşinizim. Çıkarmak ta olduğunuz değerli mecmuanızı ve intikamla, ihtişamla yürütmüş olduğunuz şerefli mücadeleyi ta başından beri izliyorum.

Büyük Türk milletinin kuruluşunu siz mücadeleci kardeşlerimin çalışmalarında görüyorum. Türk milletinin tarih boyunca en büyük düşmanı Rus olmuştur. Zira Rusya bir kara ülkesidir. Dünya memleketleriyle irtibatını sağlayabilmesi için sıcak denizlere sahip olması şarttır. Rusyanın sıcak denizlere inebilmesi için en kestirme yol İstanbul Çanak kale boğazlarını zapt etmektir. İşte bu gaye Rusya'nın başına geçen her kişiyi Türkiye'nin bir numaralı düşmanı yapmıştır. Mesela Deli Petro, Lenin, Stalin, Brejnev aynı objektif kaununun tesirleri altında kalmıştır.

Bugün hiçbir Türk ve müslüman aile gösterilemezki birkaç evladını moskof muharebe

lerinin birinde şehit vermemiş olsun. O muharebe meydanlarının binlerce unutulmuş destanı islam memleketlerinin ıssız köşelerinde senelerden beri intikamının alınmasını bekliyor. Memleketimizde tütme-yen ocakların herbiri diğerine bir Rus muharebesinde bestelenmiş sessiz bir feryadı tek-rar ediyor.

Bu diyarın şarkında şimalin de bir avuç toprak bulunmaz ki Türkün moskof eliyle dökülmüş kanını içmiş olmasın. Bu diyarın garbında cenabunda bir yuva görülmezki yakılmış yıkılmış duvarları Türkün Rus silahıyla uzaklarda ölmüş bir oğluna çektiği hasreti ifadeye çalışan feryatlarını dinlemiş bulunmasın.

Kızıl moskofun sulhu aldatıcı, sukutu asırgan, gülüşü ha-ince, yardımı tahriftir.

Millet evladı sanada damarlarındaki kanı hediye edenler kanlarının son katrelerini moskof muharebelerinde dök-tüler. Sen bugün, yarın ne olur san ol fakat unutmaki o şehit-lerin ebedi bir yetimisin! Bu din bu devlet bu vatan gibi bu

gayz, bu kin, bu intikamda sana onların mübarek bir mirasıdır.

Bugün Türkiye'nin dört bir tarafı komünist ülkelerle sarı-mış durumdadır. Doğu komşumuz Rusya her an sıcak denizlere inmek istiyor. Batı komşumuz Bulgaristanın milli marşı İstanbul bizimdir diye baş-ıyor ve İstanbul bizimdir diye bitiyor. Yunanistan başbakanı ise hakaret olsun diye köpe-ğ-ne Türk ismini vererek Türk-lere karşı olan düşmanlığını apaçık gösteriyor. Güneyde ise komünist eşkiya Molla Mustafa Barzani doğulu kardeşleri-mizi istismar ederek bir kürt devleti kurmak istemektedir. Bütün bunların yanı sıra Tür-kiye milli bir politikaya sahip olmadığı için bütün bu ihanet-ler Türkiye'nin yıkımı nokta-sında olanca şiddetiyle devam etmektedir.

Bütün bu ihanetlere siz mü-cadeleci kardeşlerimizin mani olacağına inanıyor, Türkiye'nin kurtuluşunun ancak sizlerin sayesinde olacağını bütün mil-liyetçi kardeşlerimize müjde-ler, yeniden başlatılan milli mücadelenin Almanyada san-caklaşacağını Almanyada çalış-

Edemez

Anadolu millet için yeşerir
Moskofun baykuşu burda ötemez
Ellerde sancaklar, Millet seslenir:
«Rusya'nın vahşeti devam edemez.»

İşte bak imanlı gençlik geliyor
Komünist hainler asla kaçamaz
Amerikan sistemi artık ölüyor
Rakı şarap fabrikası açamaz

Uzun zaman milletine zulmeden
Satılmışlar zulmüne devam edemez
Yüce Hakk'a bağlı, millet ezelden
Artık batıl, hükümüne devam edemez

Yağlara parafin katan hainler
Alçakça ihanet vahşet süremez
Her gün «Devrimciyiz» diyen ajanlar
Uşaklık postunu artık seremez

Dinimi yok etmek isteyenlerle
İmanlı milletim dostluk kuramaz
Yeniden dönmüşüz MİLLİ KÜLTÜRE
Ecnebi kültürler bize varamaz

Kucak kucak selam olsun millete
Uyandığı zaman zafer doğacak
Kıracık zincirleri son savletile
Lâyık olduğu şerefi elbet bulacak
Ancak işte o devir huzur devri olacak

ALİ İHSAN CETİN

Yüksek Öğretmen Okulu - ANKARA

Mücadeleciler

Biz Allah yolunda mücadeleciyiz,
Komünistleri sağ yumrukla yere sereceğiz.
Her işte her zaman mücadele ederiz,
İman ve islâm yolundan dönmeyeceğiz.

Hakkın vergisini, dünyaya saldık,
İman ve ırfanla çalışmayı göze aldık.
Komünistleri solutmaya geç bile kaldık,
Lenin ve Mao'yu yurt dışında bıraktık.

Aydın mücadeleci dünyayı kurtaracak,
Bir tane bile komünist kalmayacak,
Gösterip rubleyi kandırıyor Türkleri,
Sonunda kamasıyla yüzüyor derisini.

Komünistler işi çok azıttılar,
Sonunda yine pişman olacaklar.
Kendi başlarına kendileri dert açacaklar,
Mücadelecilerden güzel bir ders alacaklar.

ZEKİ KARGI

Ahıbeyköy Merkez İlkokulu 5/B

— Almanyayın Heidelberg şehri yakınında 683 Schwetzingen'de güzel, büyük bahçeli camii. Bu camii şerif tahminen 200 yıl önce müslümanlar tarafından inşaa et-tirilmiş ve şimdi Almanyayda bulunan Türklerle, Müslüman Almanların işbirliğiyle onarımı ve bakımı yapılmakta, hergün Ezan-ı Muhammediye okunup namaz kılın-makta ve mübarek günlerde mevlüd-i şerif kıraat olunmaktadır.

Ecdadımız her gittiği yere kendi damgasını vuruyor ve milli kültürümüzü benim-setiyordu.

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî
MİLLÎ DAVA MECMUASI

YIL: 1 — SAYI: 45

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOGU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babiâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-AL Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI: 150 KURUŞ

BAŞYAZI

Millî Toprak Politikası ZARURETTİR

Topraklarımızı, tarlalarımızı, bahçelerimizi ve bağlarımızı, erozyon tehlikesini de aşan bir tehlikenin beklediği salim akıl sahiplerince kabul edilmeğe başlanmıştır. Gerçek ve tarafsız ilim adamları bugün bu tehlikeyi belirtmeyi bir zaruret olarak görmektedirler. Her sene binlerce dönümlük verimli toprağını erozyon yüzünden kaybeden Türkiye, şimdi tarlaların taşlaşması tehlikesi ile karşı karşıyadır. Belirtildiğine göre, suni gübre içindeki maddeler atıldığı toprakların yavaş yavaş taşlaşmasına sebep olmaktadır. Böyle bir tehlikenin binde bir nisbette varlığı ihtimali, gerçekten hür bir ülkede, binlerce protestoya sebep olur. Müessir tedbirler aranır. Senelerden beri ilim adamlarının belirttiği tehlikeye pek kulak verende görülmektedir. Şimdi yahudi zehrini yutmuş politika nın dilinde «toprak kullananındır», «Toprak reformu» yahut «Tarım reformu» gibi pespaye sloganlardan başkasıda, dolaşmamaktadır.

Kesin surette bellidir ki, Türkiye topraklarının bir taş yığını haline gelmesi ihtimali, derin bir kayıtsızlık, mesuliyetsizlik ve nemelâzımlık belgesidir. Fakat sadece bu kadar değil. Bu hazin gerçek Türkiye topraklarını bir çöle, köylüyü ise sefil ve muhtaç sürüler haline getirmek isteyen millet düşmanlarında, iğrenç ihanetini sağır kulaklara bile duyuracak bir feryattır.

Bu büyük ihanet ortaya koyuyor ki, Fener Patrikhanesinin ihanet belgesi «İkonomos Mek-tebi Talimatı»; Yahudi emperyalizminin korkunç belgesi «Protokoller» ve haham talimatı aynen icra edilmektedir. İkonomos mektebi talimnamesindeki «Türkleri iktisaden mahvolmaya sevk etmek... Zararlı ticaret yollarına sevk etmek... İflaslara sebep olmak...» şeklindeki emirleri icra edilmektedir. Bundan bir kaç sene evvel, Tarım ilaçları tekeli eline geçiren bir Rum firmasının, Türk meyvacılığını kökünden yıkmak için hazırladığı ihanet; dikkatli vatandaşların hatırladığıdır. Daha dün denecek kadar yakın bir zamanda, Türk ihracatına amansız darbe indirip, beraat (!) de edebilen Signa-Gomel Yahudi şirketinin ihanetleri herhalde unutulmamıştır. Türkiye'de bunları tesadüfi hadiseler olarak izah etme saflığını gösterecek kimse kalmamıştır. Bu kesin olarak bellidir ki, Türk Milletinin hayat damarlarını kesmek için girişilmiş, içimizdeki Yahudi ve Rum ajanlarının sebatörlerinin pervasızca icra ettikleri, satılmış bir sürü manken ortağın gizlediği, ve mesullerin korkunç kayıtsızlığı karşısında büyüyen felâkettir. Ve katmerli ihanettir. Bu iyice bilinmelidir.

Köylüyü, sosyal ihtilaline ve en büyük manî olarak gören Yahudi, köylüyü açlığın pençesine atarak, ırgatlaştıracaklarını daha bir asır önce ilân etti. Haham Reiekorm'un mezarı başında verdiği ve dünya siyonist liderlerinin dinledikleri nutkunda Prag başhahamı, bunu pervasızca açıkladı. Aynı taktik, Yahudi liderlerinin protokollerinde de vardır. Yahudi; tarlası, bağı ve bahçesiyle meşgul, Allahın eseri tabiatte baş başa, ahlâklı ve vatanperver mazbut kövü yeri ne, gehirlerin izbelerinde yaşamağa mahkûm aç

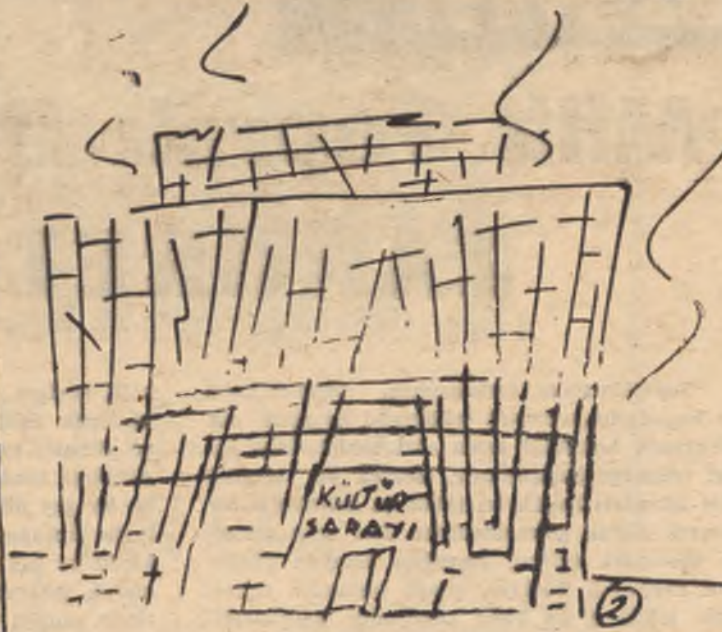
sefil, perişan ve sahipsiz ırgatlar istiyor. Biliyor ki, açlık esirler doğurur. Açlığın verdiği kin ve elemle, vaadlerine kapılacak sürüler istiyor. Ahlâkını bozduğu, kendi şahsi menfatından başka bir şey düşünmeyen simsar tipini, fuhuş ve lüksün kucasına itip sömürürken, kanını emdiği köylü ve işçi zümrelerinin karşısına kartarıcı olarak çıkacak kadar küstahlaşıyor. Protokol rinde sanayii ve ticareti muhtekir Yahudi mali yesinin zehiri ile zehirlemeyi plânlıyor. Sonra bu ihtikar ekonomisini toprağın başına bela etmeyi kararlaştırıyor. Sanayi ve ticaret, faiz borsa ve kıymetli evrak oyunları ile, Yahudi maliyesi rin emrine geçecek ve sonunda da Yahudi güdümlü sanayi ve ticaret kanalıyla soyulacak.

Bu mahsus plânın Türkiye'de tatbik edilme dik hangi kısmı kalmıştır? Sanayimiz ve ticareti miz bir buçuk Yahudi bezirganın elinde değildir? Sanayimizde ve ticaretimizde Yahudi nin grenc diktasını bilmeyen var mıdır? Köylü nün malının fiatı, bütün yarım yamalak tedbir lerin aldatıcılığı ötesinde, alabildiğine düşük de ğil midir? Köylünün istihsalinin onu geçindirecek bir seviyeden çok aşağılara değerlendirildi ği yalan mıdır? Trakya'nın ayçiçeği, Adana'nın pamuğu, Ege'nin üzümü ve inciri, Orta Anado lunun buğdayı aynı hain eller tarafından yok pa hasına elinden alınmakta değil midir? Namus lu tüccar, namuslu esnaf, namuslu sanayici; merkezi Wall Street olan, Londra, Paris, Mos kova, Pekin ayaklı korkunç, beynelmîlî Yahu di soygun ekonomisinin, ücretlisi haline gelmiş değil midir? Hangi sanayi tesisi, hangi ticari teşebbüs, faiz ekonomisinin kirlî kanalı le Yahu di maliyesine borçlu ve bağımlı değildir? Şu kesin bir gerçek ki, Türkiye'de köylü, işçi, esnaf tüccar, sanayici, Yahudi maliyesine gizli ve kor kunç bir vergi ödemekle karşı karşıyadır. Sö zün kısası, Türk Milletinin safrasına konan ek meğin en azından yarısı, haince çalınmaktadır.

Bu büyük tezat, aydınlarımızı uyarmağa yet melidir. Ve Toprak reformu, Tarım reformu gi bi yaveler bir tarafa bırakılmalıdır. Toprak refor mu yâni toprakların eşit olarak taksimi iddia sı hiç bir devirde tatbik eden millete hayır ge tirmemiştir. Topraktan alınan mahsulü yok fia tına satmağa mecbur bir köylü kitlesi bulunduk ca, Toprak reformundan bahsetmek sadece, kit lelerin çaresizliği ile alay etmektir. Toprak eko nomisi, Yahudi maliyesinin boyunduruğu altın da inlesin ve utanmadan Toprak reformundan söz edilsin. Toprak üzerindeki, gayri millî ve is tismarçı baskıyı kaldırmaktır. Türk köylüsünün meselesi. Toprağın, Yahudi maliyesi tarafından sömürülmesine karşı uyanan millî şuuru de je nere etmek için uydurulan Toprak reformu al datmacası, köylümüzden gerekli cevabı alacak tır. Ayrıca Toprak reformu, komünist ihtilâlc i lerin az topraklı köylü kitlelerini, gerilla sava gına katılmak ve Kızıl Ordu saflarına çekmek için uydurduğu bir propoganda klisesidir. Aynı gerçekler sebebiyle, Tarım reformu da boş bir laftır. Karşılığını alamadığı mahsulü, biraz daha fazlaştırmak, köylünün yarasına merhem değildir.

Köylümüzü korumanın yolu millî toprak si yasetine dönmüştür.

Yeniden Millî Mücadele

CEMİYETLER KANUNUNDA YAPILACAK DEĞİŞİKLİK

Uzun zamandan beri konuşulan Cemiyetler Kanununda yapılacak tadilat meselesi, nihayet Bakanlar Kurulunda görüşülmüş ve Meclis'in tasdikine hazır hale getirilmiştir. Yakında Meclis'in tasdikine sunulacak ve onaylanırsa, derhal tatbikine başlanacaktır. Cemiyetler Kanununda yapılacak değişiklikler şu sebeblere dayanmaktadır.

1 — Dernek enflasyonu

2 — Bazı derneklerin siyasetle uğraşmaları

Görünüşte bu iki sebep, Cemiyetler Kanunundaki değişikliği gerektirmektedir. Bu hususta açıklama yapan yetkililer, Cemiyetler Kanununda tadilat yapılırsa «toplum olayları»nın da önlenebileceğini söylemektedirler. Bayram günlerinde, basına beyanat veren İçişleri Bakanı «asırı uçlar» diye nitelendirdiği grupların, tesirsiz hale getirilmesi gerektiğinden bahsetmiştir. Bu arada, toplan-

Cemiyetler kanunu MİLLÎ mücadelemize korkunç bir tuzaktır

— İstanbul Üniversitesinin ön kısmında toplanan bu kalabalık, ilim yuvalarını anarşi merkezleri haline getiren komünistlerdir. Ata yadigarı üniversitelerimiz komünistlerin ihtilâl karargâhı olmaktan kurtarılmalıdır.

tı yaptığı üniversite yöneticilerinin, bir kısmının müsbet yönde çalışmayı vad etmesine rağmen bir kısmının sessiz kaldığı veya aksi istikamette fikir beyan ettiği de Bakan'ın sözleri arasındadır. Yapılan faaliyetlerden anlaşılan şudur ki; yakında yeni kanunlar çıkarılacak ve bazı hareketler, bazı kararlarla durdurulmak istenecektir. Meseleyi daha derinden tetkik etmek, Türkiye'nin realiteyi görmek, Türkiye'de fiili hadiseleri kimler çıkarıyor, bunu tedkik etmek, aşırı uçlardan kastedilen mana nedir, açıkça ortaya koymak, dernek ve siyasi faaliyet arasındaki münasebeti sağlam esaslara dayanarak tesbit etmek, bunun ne nisbette olacağını belirtmek, yeni kanunların hedefini anlamamıza yardımcı olacaktır.

TOPLUM OLAYLARININ FAİLLERİ KİMLERDİR ?

Türkiye'de birkaç seneden beri cereyan eden hadiseler tedhiş metotlarını kimlerin uyguladığını, anarşi, sabotaj ve tahrip işlerini kimlerin yürüttüğünü ortaya çıkarmıştır. Metotları ihtilâl olan ve kısa günde netice almak isteyen bir grup, hergün daha da artan bir şiddetle anarşi hareketlerine devam etmektedirler. Bu gün, bu grupların merkez üssü üniversiteler olmuştur. Üniversiteler, gerek bina ve sığınak olarak ve gerekse kara cüppeli hamiler olarak militan muhafızlığı yapmaktadır. Yani üniversiteler karargâh bazı ne idüğü belli asistan veya prof. taslakları da muhafız vazifesini görmektedirler. Bir komünist, yine kendi arkadaşları tarafından öldürüldüğü cübeleriyle sokakları süpürmek için Ankara caddelerine koşuşan Alaca-

kaptanları, İnönüleri, Ataövlüleri, Ak soyları, Bahri Sacvıları hatırlayınca, bir Kimya Dekanının millî bir jestine karşı bütün avaneriyle birlikte yırtınan asistan taslaklarını düşününce, talebe boykotları ilk başladığı devirlerde, talebeyi tahrik eden ve onların önünde yürüyüşe geçen Tunaya gibi malum (!) ları nazarı itibara alınca, işgallerde talebeye tak tik veren Hukuk ve Sosyoloji asistan ve doçentlerini hesaba katınca, Sosyoloji ve İktisat okutuyorum diye, Sosyalist Kukuku tedris eden, Lenin'in «Ne Yapmalı» kitabını tahlil eden, düzen değişikliğinden bahsedilen Küçükömerleri, Tanörleri, Kübalıları hatırlayınca anarşinin merkezi ve karargâhı ortaya çıkar zannediyoruz.

Bunun yanında, basında komünist propagandayı yasaklayan 141. ve 142. maddenin kalkmasını isteyen ermeni çocuklarını nazarı itibara alırsak tahrip ve tahriklerin diğer bir ifadeyle «toplum olaylarının» menşei buluruz. Türkiye'de ihtilale doğru yürüyen bir komünist hareket vardır. Bütün anarşi hareketlerinin körükleyicisi de bu komünist hareketleri körükleyen hücrelerdir.

«AŞIRI UÇLAR» İFADESİ MASONLUĞUN OYUNUDUR

Türkiye'deki ve dünyadaki tahrip ve tahriklerin, yahudi güdümlü komünistler tarafından tezgâhladığı gün gibi ortadayken neden halâ «aşırı uçlar» dan, «sağ - sol çatışmasından» bahsedilebilir? Bu, masonluğun adı bir oyunundan başka bir şey değildir. Masonluk, kendi zalım saltanatını devam ettirmek için solun hareketlerini kontrol altında bulundur-

(Devamı 14. sayfada)

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

— 22 —

KOMÜNİST PARTİSİ VE SENDİKALAR SENDİKALARIN ÖNEMİ

Komünistler işçiyi kızıl ihtilâlin milis kuvveti haline getirmek için sendikalara apayrı bir gözle bakmışlardır. Lenin'in aşağıdaki yazıları komünistlerin sendika anlayışını göstermektedir. Görüleceği gibi sendikaların bir tek vazifesi olacaktır. Bu vazife, geniş işçi kitlelerini, ücretlerin artırılması hedefi etrafında toplamak. Ve bu toplanan işçi zümrelerini, komünist partisinin güdücülüğü altında ihtilâl savaşına sokmak.

«Sendikalar kapitalizmin gelişmesinin başlangıcında işçi sınıfına pek büyük bir ilerleme sağladılar; bu örgütler işçilerin dağılmış ve güçsüz durumuna son verip onların ilk sınıf gruplaşmalarını gerçekleştirdiler. Proleterlerin en yüksek sınıf birleşmesi biçimi, proleteryanın devrimci partisi gelişmeye başladığı zaman (ki bu parti önderleri sınıfı ve yığınları homojen ve bölünmez bir bütün içinde birbirine bağlamayı başarmadan böyle bir ada lâayık olmaz). Siyaset dışı kalma eğilimi, rutinlere saplanma vb. eğilimi göstermeye başladılar. Ama dünyanın hiçbir yerinde proleteryanın gelişmesi sendikalar olmadan, sendikaların ve işçi sınıfının partisinin karşılıklı aksiyonu olmadan gerçekleşmemiştir ve gerçekleşemez. Siyasal iktidarın proleterya tarafından ele geçirilmesi bu sınıf için ileriye doğru atılmış muazzam bir adımdır. Onun için parti eskisinden daha çok ve eski tarzla yetinmeyerek yeni bir biçimde sendikaları eğitmeli ve yönetmelidir; ama bunu ya parken sendikaların uzun süre «proleter devrim okulu» olarak ve proleterlerin kendi iktidarlarını uygulamaya yarayan hazırlık okulları olarak, ülkenin bütün ekonomisinin yönetiminin derece derece ilk önce (şu ya da bu mesleğin değil tüm işçi sınıfının eline) ve sonra da emekçilerin tümü-

nün eline gerekli işçi grupları olarak varlıklarını sürdüreceklerini unutmamalıdır.»

(1) SENDİKALARIN ELE GECİRİLMESİ ZARURETTİR

Lenin başka bir yazısında, sendikaların bu maksada uygun olarak nasıl kurulabileceğini inceliyor. Ona göre sendikaların, işçi zümrelerini ihtilâlin askeri yapabilmesi için çok geniş tutulmuş olması gerekir.

Kızıl ihtilâl için ehemmiyeti beliren sendikalar, komünistlerin elinde değilse bunların ele geçirilmesine çalışılır. Bu hususta Lenin sunları söylüyor:

«Bu kadar açık ve belli bir ilkel gerçeği görmemek saçmalık olur. Sendika yönetici çevrelerinin gerici ve karşı devrimci eğilimlerinden, komünistlerin sendikalar dan çıkarmaları gerektiği ve sendikalar da çalışmaması sonucuna varan ve kendi keşifleri olan yeni işçi örgütleri kurmaya kalan «sol» Alman komünistleri işte bu hatayı işliyorlar.» (2)

SENDİKALAR NASIL ELE GECİRİLİR?

Lenin ve bütün komünistlerce kabul edilen husus sendikaların mutlaka ele geçirilmeleri lüzumu idi. Sendikaların ele geçirilmesi hususunda Lenin teferruatlı talimatlar yazmıştır. Komünistlerin sendikaları nasıl ele geçirebildiklerini aşağıdaki satırlar iyice anlatmaktadır.

«Brisbane genel hastahanesinde çalışan sağlık personelinin gayri işçilerin mensup bulundukları resmi teşekkül. Avusturalva İsci Sendikası idi.»

ANTİ KOMÜNİST BİR SENDİKADA ÇALIŞMA. İSCİNİN SEMPATİSİNİ KAZANMA

Bu sendikanın liderleri komünizme düşmandılar. Hastahane işçilerini temsil e-

den King isimli adam ise, koyu bir komünistti. King, komünist olduğu için değil, fakat işçilerin haklarını korumak konusunda büyük bir feragat ve cesaretle çalıştığı için hastahane işçileri tarafından temsilci seçilmişti. İşçi ücretlerinin dağıtıldığı yerlerde King muhakkak orada hazır bulunur ve bir derdi veya şikâyeti olanları dinlerdi. Şikâyet mevzuunu öğrenir öğrenmez derhal idareye koşar ve icabettiği takdirde avazı çıktığı kadar bağırarak suretiyle şikâyet mevzu teşkil eden meselenin tashiine çalışırdı. İşçiler haklı veya haksız bir şikâyetleri olduğu zaman King'in daima kendi taraflarını tutacağından emin olarak ona koşarlardı. Bu sebeple King'i kendilerine temsilci seçmişlerdi. Fakat sendika koyu bir şekilde anti-komünist olan liderlerin elindeydi. Nesrivatı da anti-komünist idi. Buna rağmen King gibi komünistler canla başla çalışmaları sayesinde, sendika üzerinde muazzam tesir icra ediyorlardı. Bu şahısların temsil ettiği insanlar, onların bu fedakârca çalışmalarını daima takdir ediyor, fakat esas gaye ve hedeflerini maalesef göremiyorlardı.

SENDİKALARIN ELE GECİRİLMESİ

İşte komünistler bu şekilde çalışarak suretiyle Avusturalya işçi sendikalarında söz sahibi oldular. Bu sendikalar içinde sekreteri koyu bir komünist olan ve bunu açıkça ilân etmekten çekinmeyen Avusturalya Deniz İşçileri Sendikasını, tanınmış komünistlerden Jim Healy'nin sekreteri Dok İşçileri Sendikasını ve sıkı bir komünist kontrolü altında bulunan Kömür Madenleri İşçileri Federasyonunu zikredebiliriz. 1949 yılında, Demir İşçileri Federasyonu adı ile tanınan Avusturalya Çelik İşçileri Federasyonu adı ile tanınan Avusturalya Çelik İşçileri Sendikası, komünist sendikacıların idaresi altında idi. Ancak bunlar o tarihten sonra Avusturalya'dan çıkarılmışlardır. Yukarıdaki izahattan da anlaşılacağı veçhile Avusturalya işçi sendikalarındaki başlıca kilit mevkieer komünistler tarafından ele geçirilmiştir.

GREVLER

1949 yılı kışında kömür madenleri işçileri greve davet olundu. Bu memlekette tabii petrol veya tabii gaz nevinden yakıt mevcut değildir. Gaz ve elektrik istihsalının kaynağı kömür olduğu gibi nakliyatın da esas kaynağını kömür teşkil eder. Kömür, memleket ekonomisinin can damarıdır. Bu teşhis bilhassa 1949 yılında çok doğru idi. İkinci dünya harbinin sona ermesini takip eden yıllarda Avusturalya'da büyük bir kömür sıkıntısı çekilmekteydi. Avusturalya'nın hiç bir yerinde kömür stoğu yoktu. Çıkarılan kömür günü güne istihlak ediliyordu. Sidney şehrinin ısıtma ve mutfak işlerinde kullanılan gazın ham maddesini teşkil eden kömür, şehrin 100 mil kuzeyinde bulunan Newcastle ocaklarından getirildi. Fırtına veya sair sebeplerle nakliyatın aksadığı zamanlarda gaz hemen karne ile dağıtılmaya başlardı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

(1) Devrim Stratejisi. Lenin, sh:49

(2) » » » » sh:51,52

— Komünizm kendisini her yerde böyle kabul ettirir. Fikir hürriyeti, fikre saygı hepsi yalan. Yukarda Çin'de Mao'nun idareyi nasıl sağladığını gösterir bir tablo.

Akel Partisinin Ajanları Kıbrıs'ı Satacaklar

Kıbrıslı Komünistin Dâvâsında Danıştay Nasıl Karar Verecek?

VERİLEN KARARLAR NASIL İPTAL EDİLİYOR

Geçtiğimiz aylarda Türkiye'deki gayri millî basın adice bir kampanyaya girişmişti. Basının yaygaracı kampanyası neticesinde, verilen bir karar tekrar dururuldu. Bu karar komünist Hakkı Keskin'in vatandaşlıktan ihraç edilmesi kararı idi. Hakkı Keskin Almanya'ya tahsil yap için giden, orada komünist propagandası yapmakla meşgul olan birisidir. Bu komünist hakkında yetkililerin verdiği «vatandaşlıktan ihraç» kararı gayet yerinde bir karardır. Bunu duyan basın, derhal Hakkı Keskin'i korumak için çirkin bir kampanyaya başladı. Fikir hürriyetinin çiğnenmişinden devrimcilere baskı yapıldığından... Söz etmeve başladılar. Neticede ne vazık ki verilen karar tatbik safhasına konulamadı. Bövlece gavri millî basın millet alevhine bir başarı da ha elde edivordu.

Son günlerde ise bir başka ha dise avni sekilde cerevan etmek tedir. Bakanlar kurulu 6 Kıbrıslı öğrenci Komünizm propagandası yaptıkları için yurt dışına çıkarma kararı almıştır. Simdi mason kontrollü basına vine vazife düsmektedir. Bu Kıbrıslı komünistleri korumak. Onun için de bunların komünist olmadığını söylevebilecek bir maskeye ihtiyac vardır. «Devrimcilik».

GAVRİ MİLLİ BASININ YAYGARASI

Komünistlerin yurt dışına çıkarılma kararını bir taraftan Danıştay bozmakla meşguldür. Diğer taraftan basın yine ciğir kanlığına başlamıştır. Bu öğrencilerin devrimci olduklarından, bağımsızlık mücadelesi verdiklerinden. Kıbrıs'ta Girne tenelerin de mücadehtlik yaparak buralara geldiklerinden... dem vurmaya başladı. Ve şimdi bütün savretler bu 6 komünistin yurt dışına atılma kararının iptal edilmesi içindir. Basının bu hareketine sık sık rastlanır. Nerede bir komüniste ceza verilmeve kalkısılsa hemen vavgaravı basar. Nitekim vahudi nci komünist Nazım Hikmet'in ve komünist olduğunu itiraf eden Sadi Alkış'ın hanishaneden kurtulmaları için açılan kampanyalar Türkiye'deki Yahudi öüdümlü, mason kontrollü gavri millî basın tarafından yürütülmüştür.

Gavri Millî basının devamlı müdafaasını vantiği bu Kıbrıslı öğrencilerden Harper Vehbi de

nilen komünist, Kıbrıs meselesi hakkında şöyle diyor: «Gerek Türk, gerekse Yunan hükümetleri kendi politik çıkarları açısından, Kıbrıs'taki Türk ve Yunan toplumlarını çok yanlış yönde şartlandırdılar.» Ayrıca Kıbrıs Türk Ulusal Öğrenci Federasyonu ve Ankara Kıbrıslı Türk Öğrencileri Birliği tarafından ortaklaşa yayınlanan bir bildiride de bu kararın devrimcilere yapılan bir baskı olduğundan söz edilmektedir. Yine bildiride «Bağımsız Kıbrıs» için mücadele ettiklerini açıklamaktadırlar.

«BAĞIMSIZ KIBRIS» NEDİR?

Komünistlerin Türkiye için, Kıbrıs için ve diğer geri bırakılmış ülkelerde kullandıkları «bağımsızlık» sloganının mahiyeti nedir? Bunu açıklayalım: 1960 yılında Moskova'da 81 komünist partisinin toplantısında alınan kararlardan biri de «Bağımsızlık» sloganı idi. O tarihten itibaren komünist olmamış ülkelerde bu slogan kullanılarak, büyük kitlelerin komünistler etrafında toplanmaları temin edilmeve çalışılmıştır. Ayrıca «Bütün üslerden arınmış gerçekten tam bağımsız Federatif Kıbrıs» diye bağıran devrimci maskeli enayiler Kıbrıs'ta, Türklerle Rumların beraberce yaşadığı bir toplum

kurma sevdasındadırlar. Komünizme geçişte ara devlet olarak kullanılacak «bağımsız devlet» sloganı ile Kıbrıs'ı kolay yutulur, küçük bir lokma haline getirmeye çalışıyorlar. Kıbrıs meselesi hakkında komünist ülkelerin politikası ile Türkiye'deki devrimci maskeli komünistlerin politikası aynıdır. Rusya'nın Yugoslavya'nın, Bulgaristan'ın takip ettiği politika Kıbrıs'ın bağımsız (!) olmasıdır. Demirel'in Yugoslavya ve Bulgaristan'a yaptığı dostluk zivaretlerinde maalesef Kıbrıs hakkında avni şevler sövlemiştir. Ve Kıbrıs'ın elden çıkarılması ile ilgili ibareler tasdik edilmistir. Bizde sizler gibi düşünüyoruz diye dostluk anlaşmaları imzalanmıştır. Fakat ne Kıbrıs, ne de başka bir vatan parçası öyle ucuza terk edilemez.

Haklı olarak Türkiye'den ihracı gereken bu şahısların ne Kıbrıs meselesi ile ne de Türkiye'nin kurtuluşu ile alakası yoktur. Türkiye'de sadece Komünist AKEL partisi ajanlığını yapmak tadırlar. Sadece bunların değil bütün devrimci maskeli komünistlerin Kıbrıs diye bir davaları yoktur. Bu konuda işçi partisinin eski başkanı, Polonyalı bir yahudi dönmesi olan M. Ali Aybar'ın gazetelere verdiği «bizim Kıbrıs diye bir dâvamız yoktur» şeklindeki beyanatları bu konuda daha fazla söz söylemeye lüzum hissettirmemektedir. Yine. «Türk işçileri ile Rus işçileri kardeşler» diyenler C. Altanlar millet namına söz sövlevemezler. KIBRISTA YÜRÜTÜLEN KOMÜNİST HAREKETLER

Millî bir dış politikadan yoksun iktidarlarımız Kıbrıs'ı kendi haline terk edince Kıbrıs'ta komünist faaliyetleri sistemli bir şekilde yürütülmektedir. Ada'da bulunan komünist AKEL partisinin rehberliğini yaptığı bir

hareketin mazisi epeyce eskidir. Her yerde olduğu gibi Kıbrıs'ta da ehliyetli bir parti tarafından komünist hareket yürütülmektedir. Ve komünizmin temel felsefesinden kat'iyyen ayrılmamıştır. İlk plânda din ve milliyet mefhumlarının ortadan kaldırılması için çalışılmaktadır. Bütün sosyalistlerin savunduğu fikir de budur. Ada'da «Türk halkları ile Rum halklarının barış içerisinde bir arada yaşamaları» isteniyor. Bu parti önce kendi bünyesinde bu fikri gerçekleştirmişti. Tamamen komünist olan Türklerin ve Rumların barındığı AKEL partisinin politikası Rusya'ya uydu bir politikadır. Bağımsız (!) bir Kıbrıs kurmak için çalışılmaktadır. Kıbrıs'ın sekiz sefaretinden bir tanesi Moskova'dadır. Komünist memleketler, ticaret anlaşmaları imzalamak, enformasyon merkezleri açmak, kütüphaneler kurmak; turist, spor ve sanatkâr ekipleri göndermek suretiyle ve ayrıca AKEL ile diğer komünist teşekküllere gizli para yardımı yapmakla Kıbrıs'taki komünist cereyanlarını sistemli bir şekilde desteklemektedirler.

AKEL PARTİSİNİN ENOSİS'Çİ HAREKETİ

Fakat AKEL partisinin zaman zaman Enosis'i desteklediği de görülmüştür. Tabi bu hareket samimi olarak değil de bazı kimselerin taraftarlığını kazanmak için yapılmaktadır. Bu komünizmin mücadele metodudur. Bulunduğu yerde halkın haklı meşalelerini istismar etmek. AKEL partisinin bu siyasetini bir yetkilisi şöyle açıklıyor: «Yıllardır kilisenin tekelinde bulunan ve Yunanlıların şiddetli his ve heyecanı olan Enosis'i istimal ve istismar etmeyen bir siyasi parti, hiçbir zaman Kıbrıs'ta başarı sağlayamaz.» İşte bunun için asıl hedefleri başka olmasına rağmen halkın millî duygularını da hi istismar edebiliyorlar. Nitekim Rusya, Makarios'un Kıbrıs'taki müslüman kardeşlerimize yaptığı zulmü «barışın tesisi» yolunda meşru vazife saymaktadır.

«Kıbrıs sorununu, Orta-doğu devrimci çemberi içinde düşünmek gerekir. Ortada gerçekte Kıbrıs'ta yaşayan halkların kavgası yoktur. Kavgada Ada'daki çıkar gruplarının kavgasıdır... Ada'daki rum toplumunun hesapları küçüktür.

Türkiye'nin devrimci çizgisi beni yüzde yüz etkiledi, bu konuda Durumumu sorarsanız, güç derim, düşüncelerime su yüzüne bakar gibi bakarsanız, sanki Kıbrıs davasına ihanet ediyor muşum gibi gelir insana...»

Bu sözler de Harper Vehbi'nin. İstanbul'da bütün komünist eylemlerine katılan bu komünist Kıbrıs Türklüğünün davasını değil komünist AKEL'in ve ada Rumlarının avukatlığını yapmak tadır.

Bakalım DANİSTAY, bu hakkında ne karar verecek?

— İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik tesisleri kürsüsü profesörü Moiz Eskenazi. Bu yahudi profesörü Opera Binasının yangını ile ilgili olarak bilirkişi heyetindedir. Yahudilerin bulunduğu bilirkişi heyeti hadisenin gerçek yüzünü gizleyecek ve Komünistlerin sabotajlarını kapamak istiyecektir.

Kültür Sarayı Yangınında Esrar Perdesi Aralanıyor

DİKKAT!

Kültür Sarayı yangınının saklanmaya çalışılan gerçek yüzünü gelecek sayımızda Türkiye'yi sar-sar bir ifşaat olarak bekleyiniz..

Geçtiğimiz günlerin en aktüel meselelerinden biri de Kültür Sarayının yanmasıydı. 100 milyon üstünde bir servet ve 23 yıl gibi bir zaman harcanarak yapılan Kültür Sarayı, yarım saatin içinde simsiyah bir iskelet halini aldı.

YANGIN NASIL BAŞLADI

Hadise 27 Kasım Cuma günü saat 23.00 sıralarında cereyan etti. Hem de salonda «Cadı Kazanı» isimli bir piyes oynanırken, Görgü şahitlerinin ifadesine göre, yangının ilk emaresi sahnenin sağ üst köşesinde görülmüştü. Ancak yangının ilk defa nerede başladığı kesin olarak tespit edilememiştir. Alevler bir anda sahneyi sarmış, her türlü tedbir imkânlarını saf dışı bırakarak, bütün binaya yayılmıştır. Neticesi malûm Gök-yüzüne yükselen kıpkızıl alevler, yer yer vuku bulan patlamalar ve bütün bunlardan geri kalan kapkara bir silüet.

VAKANIN SEBEBİ

Olayın gerçek sebebi henüz resmen açıklanmış değil. İlgililer daha ziyade iki ihtimal üzerinde duruyorlar: Kaza ve sabotaj. Kaza olarak her hangi bir kablunun yanması veya kontak yoluyla yangının çıkması düşünülebilir. Ancak ortadaki enteresan hadiseler böyle bir ihtimali tamamen ortadan kaldırmaktadır. Eğer yangın elektrik kontağından veya kabloların yanmasından çıkmış olsaydı kablolar yaptığı için ışıklar —özellikle sahnenin ışıkları— derhal sönecekti. Oysa yangın sonuna kadar bütün ışıklar yanmıştır. Ayrıca bir raz sonra izah edeceğimiz bir takım gerçekler ka za ihtimaline katıyyen yer vermemektedirler. Ge riye sadece tek ihtimal kalıyor, o da sabotaj.

BUNLAR TESADÜF MÜDÜR?

Sarayda yangını ve yangının çıktığı mahalli anında haber veren elektronik bir alarım tertibatı bulunmasına rağmen, bu cihaz bir müddet önce bozulmuş ve tamir edilmemiştir. Bundan dola

yı yangından anında haberdar olmak mümkün olmamıştır. Binada herhangi bir bölmedeki yangının diğer bölmelere yayılmasını önlemek amacıyla çelik perdeler vardır. Bu çelik perdeler elektronik cihazlarla idare edilmektedir. Fakat yangın anında bu perdelerin hiçbiri işe yaramamıştır. Yangın esnasında bu perdelerin çalışması manidardır. Binanın bütün ışıkları yandığı halde sadece kurtarma cıvazlarının elektrikleri neden ve nasıl kesilmiştir? Diğer taraftan binada dakikada 7,5 ton su fişkıran kuvvetli pompalar ve yağmur yağdırma cihazları da bulunmaktaydı. Bu cihazlar belli bir sıcaklık derecesine ayarlanmakta, sıcaklık bu noktaya yükseldiğinde kendiliğinden harekete geçerek su fişkırtmaktaydılar. Yangın esnasında bu cihazların bazıları çalışmamıştır. Bazılarında ise su bulunmamıştır. Bunlar bir tarafa yangının başladığı sırada Kültür Sarayının depolarında su bulunmadığı görülmüştür. Sular İdaresi binanın o günkü su ihtiyacını saat 17.00 ile 20.00 arasında verdiğini bildirdiği halde depolarda su neden yoktu? Hattâ öyle ki, itfaiyenin çalışması sırasında, civardaki valardan pek çoğu işlemez hale gelmiştir.

Daha sonraları Kültür Sarayı civarına elektrik enerjisi veren elektrik korfusu aniden arızalanmış ve elektrikler kesilmiştir. İ.E.T.T. İdaresi elektriğin yangın sırasında kendileri tarafından kesilmediğini bildirdiğine göre, elektriği kesen kimdir?

ÖNEMLİ BİR TESBİT

Bütün bu vakalar bize plânlı bir sabotaj hareketinin varlığını ispatlamaktadır. Nitekim İstanbul'da incelemelerde bulunan Donald Smith adında bir Amerikalı, yangının bir sabotaj eseri olduğunu ve binanın havalandırma tesisatı içine konan bir yangın bombası ile meydana getirildiğini açıklamıştır. Donald Smith bu tip kundaklama hareketlerine pek çok yerde rastlandığını

bildirmiştir. Büyük binalara binanın her tarafını ağ gibi ören havalandırma tertibatı bulunmak tadır. İşte bu havalandırma tesisatının çıkış yeri ne yangın bombaları sabotajcılar tarafından yerleştirilmekte, hava ile beraber tesisatı dolayan bu bombalar, yanmaya müsait bir yer buldukları an gürültüsüyle yangını başlatmaktadırlar. İşte Kültür Sarayındaki yangının bu çeşit bir sabotaj ile çıkarıldığı anlaşılmaktadır. Yangın esnasında görülen bazı belirtiler de bu tesbiti doğrulamaktadır. Meselâ bina çok büyük olmasına rağmen, ateş bir kaç dakika içinde bütün binayı sarmıştır. Diğer taraftan yangın esnasında değişik yerlerde üç patlama aynı anda olmuştur.

Bunlardan çıkan netice şudur: Yangın sadece tek noktadan başlamamıştır. Aksine yukarıda izah ettiğimiz cihetle çok sayıda yangın bombasıyla değişik yerlerde aynı anda başlatılmıştır.

SABOTAJ, KOMÜNİZMİN TAKTİĞİDİR:

Hadisenin cereyan tarzı şunu göstermektedir ki, bu yangın iyi yetiştirilmiş sabotörlerin işidir. Bir teşkilatın illegal faaliyetleri cümlesindendir. Zira tek başına bir ferdin bu kadar zincirleme planları kurup, peş peşe bunları ustalıkla tatbiki mümkün değildir.

Öte yandan Kültür Sarayının yanması hadisesi Türkiye'deki ilk sabotaj hareketi değildir. Bir asırdır faaliyet gösteren komünist hücreleri, her komünistin aynı zamanda hızlı bir sabotajcı olarak yetişmesini sağlamaktadır. Çeşitli ülkelerde yapılan komünist ihtilallerinde başvurulan gerilla ve sabotaj faaliyetlerini anlatan kitaplar açıkça satılmaktadır. Fakülte ve yüksek okulların yakılıp yıkılması, milyonlarca lira lık laboratuvar ve ders malzemelerinin havaya uçurulması, polis arabalarının ateşe verilmesi, cami ve mescitlerin bombalanması ve nihayet Kültür Sarayının yakılması hep aynı meşum el tarafından yürütülmektedir.

Yangın yoluyla yürütülen sabotaj taktiğine tarihten bir misal verelim: İkinci Cihan Harbi yıllarında Bulgar komünistlerinden Dimitrov, Hitler'in Parlö mento binası Reichtag'ı bombalayarak yakar. Dimitrov, Bulgar komünist hücrelerinde yetiştirilmiş usta bir sabotajcıdır. Hitler kendisini yakalamasına rağmen daha sonra serbest bırakılır.

Komünistler Kültür sarayını tahrip etmeyi çoktan beri düşünüyorlardı. Daha açıldığı bünler de önünde bir sürü nümayiş yaptılar. Hatta daha ileri giderek cam ve çerçevelerini indirdiler.

Bu kadar uğraşmalara rağmen binayı tahribedememişlerdi. Bunun üzerine üniversitelerde okuyan pek çok komünist gerek figüran olarak gerekse başka maskelerle kültür sarayına sızmayı başardılar. Böylece binanın emniyetini sağlayan bütün cihazların yerlerini ve vazifelerini öğrendiler. Ondan sonra da bu cihazları hazırladıkları plân gereği tahrir ederek tertinledikleri sabotajı gerçekleştirdiler.

IV MURAT

Bundan bir müddet önce IV Murad isimli eser Kültür Sarayında oynanmaktaydı. Büyük ilgi toplayan eserin devamlı oynatılmasını tehlikeli gören karanlık kişiler IV Murad'ı derhal sahneden indirdi. Fakat milletin haklı protestosu IV Murad'ı tekrar sahneye davet ediyordu. Diğer yandan değeri hiç bir madeni zenginlikle ölçülemeyecek kadar kıymetli tarihi hazineler ve IV Murad'ın eşyaları da kültür sarayındaydı. O halde sabotajın tam zamanıydı. Nitekim öyle oldu. 130 milyonluk bina ile birlikte koskoca bir tarih de yakılmıştı. IV Murad'ın kaftanı, iç entarisi, yağlı boya tablosu ve el yazması Kur'an tamamen yanmış, zırhı, kılıcı, miğferi, berati ve idman taşı ma işe yaramıyacak şekilde tahrir olmuştur.

Sabotaj; terör ve milli ekonomiyi tahrip hedefi güder. Komünistler yürüttükleri sabotaj hareketleriyle kitle üzerinde devamlı bir terör sürdürmek isterler. Emniyet ve iktidar aciz kahr. Milli servet heba olur. Ve memleket her yönden çöker.

Kültür sarayı hadisesi memleketimizdeki son sabotaj olmayacaktır. Komünistler ileride bu hareketlerini daha da artıracaklardır. O zaman belki de Topkapı veya Dolmabahçe sarayları ya

(Devamı 14. Sayıfede)

TARIM POLİTİKASI DEĞİŞTİRİLDİ

Kredi sarmanı gelmiştir. Ziraat Bankaları'nın önlerinde nasırlı ellerini şakılarına dayamış, kara kara düşünen köylüler görürsünüz. Kimisi sinirlidir, yerinde duramaz. Bankanın önündeki kaldırımını arşınlarken, sigara üzerine sigara tütürür. O da düşüncelidir. Bilhassa Anadolu'nun küçük kasabalarında, bu alışılmamış kalabalık, daha çok göze çarpar.

Sonra işitilir ki, filanca kasabada kredi dağıtımı esnasında kavga çıktı. Ölenler vardır. Banka müdürünün evi kurşun yağmuruna tutulur. Ve kötü haberlerin ardı arkası kesilmez. Kavgalar, münakaşalar ve üzüntü içerisinde krediler dağıtılır.

Belki çiftçilikle geçinen Mehmet Ağa, bir kaç kuruş kredi almıştır ama, aldığı cüz'i parayı cebine koyup banka kapısından dışarı adımını atar atmaz, düşünceler girdabında boğulur gider. Öyle ya! Bu işin yüzde 9 faizi var Yani 100 lira aldıysa, aldığı 100 lirayı ertesi sene 109 lira olarak ödeyecektir. İkinci sene bu 100 lira 118 lirayı bulur. Ve 10 sene sonra aldığı 100 lira yerine 200 lira ödemek mecburiyetindedir, çiftçi Mehmet Ağa...

Dert yalnız bu olsa.. Kredi aldı fakat, tohum luk buğday alabilecek mi? Sonra yıllardır arka daşlık ettiği vefakâr pulluk ve karasapan artık eskimıştır. Tarla traktör ister, biçer-döver ister. Ya daha evvel borcu varsa.. Belki de oğlunu kızını evlendirecektir. Pekli, düğün masrafları ne olacak? Bütün bunlar birer zaruri ihtiyaçtır. Mehmet Ağa bunları hesaplar, içinden çıkamaz iş tevekkül etmeye kalmıştır. Ve tekrar köyün patika yolunu tutar. Artık o, aldığı yüksek faizli cüz'i kredi ile, bütün ekim süresi içinde ekecek tir, biçecektir, çoluk - çocuğuna bakacaktır. Derken hasat mevsimi gelecek. Bir sene alın alın teri dökerek elde ettiği ürününü hayvana sırtlayacak ve heyecanla kooperatifin veya sılunun önüne gelecektir. Ancak bu heyecan ve ümit kısadır. Yerden ot biter gibi komisyoncu türeyecek tir.

Çiftçi Mehmet Ağa'nın buğday çuvallarını indirmeye gönüllü razı olmaz. Zira fiat düşüktür. Tefeci işin içine karışmıştır. Sülük gibi emmeye hazırlanmaktadır. Mehmet Ağayı yine bir düşünce alır. Hayvanın yularını sinirli sinirli çekiştirir. Çaresizlik içinde kıvrınmaktadır. Ve bir müdet sonra, istemeye istemeye göz nuru, beden teri ile kazandığı ürününü tefeciye ufak bir bedel mukabil teslim eder. Hüzün içinde tekrar köye dönüş başlamıştır.

Yukarıda misal olarak tablosunu çizmeye çalıştığımız çiftçinin durumu, Anadolu'nun istisnasız her yerinde aynıdır. Banka kredilerinin yüksek faizi altında iki büküm olan köylümüz, hep aynı ızdırıp çukurundadır. Sahipsizdir. Politik mülâhazalar ve ihtilâl amaçlarıyla meselesini istismar edenler de vardır. Lâkin köylü yine yalnızdır, yine çaresizdir.

«Köylü dramı», «toprak reformu» avezeleri ile ortalığı çınlatanların, Anadolu köylüsü ile aralarında yaşayış yönünden, düşünce yönünden derin uçurumlar vardır. Türkiyede komünistlerin çizmiş olduğu köy tipi ile köylerimiz arasında, anlattıkları köylü ile köylümüz arasında en ufak bir rabita yoktur.

ZİRAAT İÇİN KÂFİ TOPRAĞIMIZ VARDIR.

Memleketimiz bir tarım ülkesidir. 1965 istatistikleri nüfusumuzun yüzde 70'inin köylerde yaşadığını göstermektedir. Bu rakam 21 milyona yakındır. (20.582.338) Şehirlerde yaşayanların sayısı ise 10.808.869'dur. Görülüyor ki, köylü sayısı şehirlî sayısının iki mislini geçmektedir. Halile köylümüz ziraatle uğraşmaktadır. Ve intidal usullerle ekim yapmaktadır. nüfusumuz son istatistiklere göre 35 milyon civarındadır. Buna mukabil ekilen arazi miktarı ekilmeyenden azdır. Ekilen arazi 23.841.000 hektar olmasına rağmen ekilmeyen arazi 28.286.000 hektardır. Malum olduğu üzere Almanlar, arazi darlığı sebebiyle üç katlı patates ekimi yapmaktadırlar ve senede 3 defa ürün elde etmektedirler. Türkiyede ise durum tersinedir. Arazi boldur. Köylü çalışkandır.

Amma imkânlar mevcut değildir. Köylü bütün kış boyunca köy kahvesinde oturtulmaya terk edilir. Ve geçen her sene aleyhimize işler, durur.

ZİRAAT BANKASINDAN ALINAN KREDİLERİN İÇ YÜZÜ:

Ziraatle istigal eden köylümüze bazı bankalar bhusus Ziraat Bankası mahdut miktarda kredi verir. Bu krediler yüksek faizlidir. Yüzde 7'den başlar, yüzde 9'a çıkar ve hatta yüzde 18 faizle dahi kredi verildiği söylenir. Ekseriya 2000 liranın altında olan bu küçük krediler köylü, banka personeliyle görüş, münakaşa ve korkudan mütevellit hürmet göstermekle alabilirse, o an sevinçlidir. Fakat bu sevinç bir takım karışık hesaplarla karışır ve bir anlık sevinç düşünceye dönüşür. Hele hele kış günleri bu düşünceler daha da katmetleşir. Çiftçimiz düşünür. Bir razık parası vardır. Pulluk mu alsın, yoksa gübre mi?

Fiatlar korkunç derecede yüksektir. Şayet aldığı krediyi bir pulluğa veya gübreye bağlarsa, geriye ne kalır ki?.. Traktörü, döver - biçeri tahayyül etmek bile istemez. Ziraat iş o raddeye gelince, yara daha da büyümektedir. Sun'î gübre pahalı olduğundan mecburen tabii gübrelemeye devam edilecektir.

Devlet Plânlama Teşkilâtının yaptığı araştırmalara göre Ziraat Bankasından ne kadar kredi alındığı sorusuna verilen cevaplara göre, kredi alanların yüzde 78'i 2000 liradan daha az para almışlardır. 2000 lira ile 10000 lira arasında kredi alanlar yüzde 17,4, 10 bin liradan fazla kredi alanlar ise yüzde 3 oranındadır.

Yine Devlet Plânlama Teşkilâtının verdiği istatistiklere göre, tarım bölgelerine göre Ziraat Bankasından kredi alma durumu şöyledir:

Bölge Kredi alanlar (%) Kredi almayanlar (%)

Ege	30.5	69.2
Marmara	26.9	72.1
Orta-Kuzey	44.2	55.8
Akdeniz	35.5	64.1

Karadeniz	46.2	53.3
Orta-Güney	51.2	48.8
Doğu-Kuzey	49.8	50.2
Doğu-Güney	24.0	75.6
Orta-Doğu	39.1	60.9

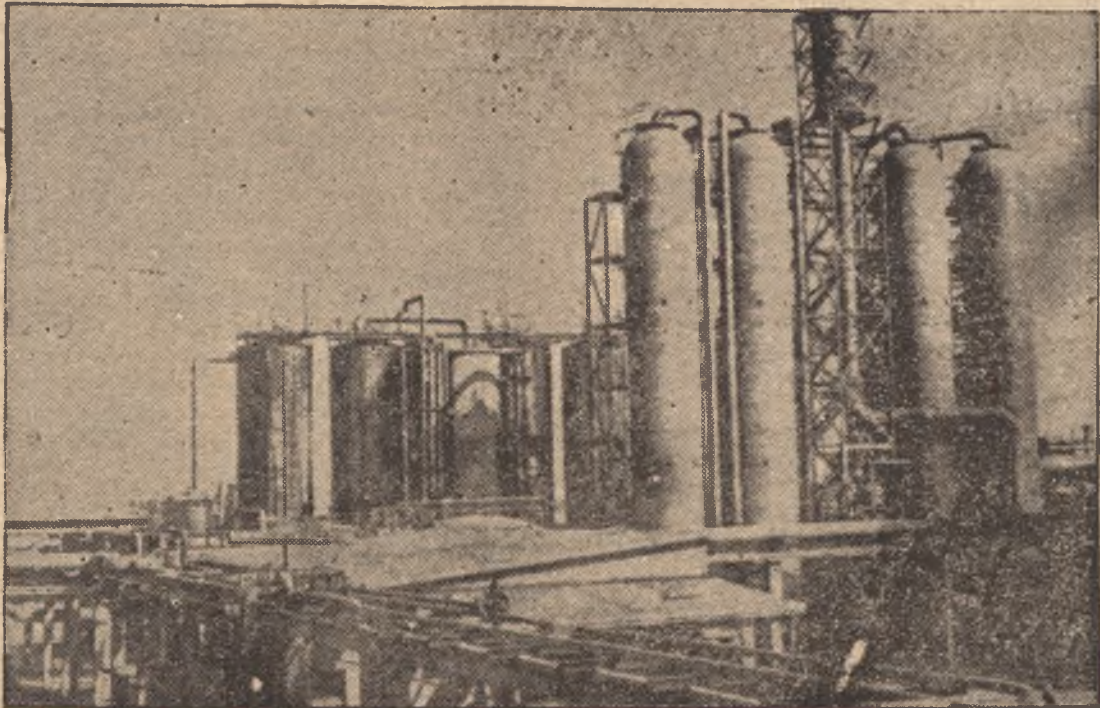
Resmî istatistik gösteriyor ki, köylünün büyük çoğunluğu Ziraat Bankasından kredi almak mecburiyetindedir. Ancak bu krediyi nerelere kullanmaktadır. Onu görelim:

Ziraat Bankasından alınan kredilerin Kullanıldığı yerler

Kullanılma Yeri	%
Tarla alma	4.3
Tarım aracı alma	2.3
Tohumluk, gübre alma	20.5
Tarlada kullanma	5.5
Hafvancılıkta kullanma	8.5
Ticarette kullanma	3.8
Ev ihtiyaçlarında kullanma	43.2
Düğün yapma	1.2
Borç ödeme	8.6
Başka ihtiyaçlarda kullanma	2.1

Bankadan kredi alınmıştır, ama bu ikibin liralık krediyle tarla mı alınacaktır? Tahumluk buğday, gübre, makine mi alınacaktır? Yoksa ev ihtiyaçlarında mı kullanılacaktır?

Verilen istatistiklere göre, sun'î gübreyi pahalılık yüzünden kullanamayan çiftçi yüzdesi % 32.2'yi bulamama sebebiyle % 15.8, kullanmasını bilemediği için % 22.1'ir. Bu istatistik değer, köylümüzün üçte birinin sun'î gübrelemeyi parası olmadığı için yapamadığını ortaya koymaktadır. Tabii ki, iptidal usullerle yapılan gübreleme yüksek verim vermemektedir. Şayet ekimin yapıldığı sene kuraklık hüküm sürüyorsa, veya tabii bir afet vukû bulursa (yangın, sel gibi) o zaman çiftçinin işi bitiktir. Artık borçlandırılmış için şehre inmeye mecbur kalacak, belki ırgatlaşacak, belki de Almanya'ya işçi olarak gitmenin

— Kütahya'da kurulan Azot tesislerinden bir görünüş.

POLİTİKASI İLMELİDİR

yollarını arayacaktır.

ZİRAAT MAKİNALARI KİMLERİN ELİNDE?

Dünyada bilhassa II. Dünya Harbinden sonra zirai âletler ve zirai mücadelede kullanılan kimyevi ilaçlar sahasında geniş çapta ilerlemeler kaydedilmiştir. Japonların ekimde kullandıkları motosiklet tipi küçük traktörler, yepyeni bir çığır açmıştır. Gayet ucuz, süratli ve küçük olan bu ufak traktör tipleri dünyanın diğer ülkelerinde de geliştirilmektedir.

Türkiyede traktör sahasında henüz montaj devresinde bulunuyoruz. Traktör parçalarının ancak % 30'u memleketimizde yapılabilmektedir. Ve daha enteresani Türkiye'de 102 model üzerinden 300 tip traktör çeşidi vardır. Kasıtlı olarak Türkiye'ye sokulan bu traktörlerin yedek parçalarını bulmak hemen hemen imkânsızdır ve ancak firma tarafında ithal edilebilir. Mecburen pl yasadaki traktör tiplerinde birini tercih zorunda olan çiftçinin asıl derdi traktörü aldıktan sonra başlamaktadır. Hergün parça kırma endişesi içinde çalışıldığından, randıman düşer. Kaldı ki, şayet ziraatın yapıldığı arazi parçası, şehirden uzak yerde ise (ki ekseriya böyledir) yedek parçanın temin edilebilmesi halinde, parçanın araziye varabilmesi için uzun zaman gereklidir. Halbuki makina sanayimizin birkaç tip traktör ve bunların yedek parçalarını imâl gücü mevcuttur. Ne var ki, kesinlikle gayri müslim tebanm elinde bulunan zirai âletlerin imâl ve ithali, bu millî teşebb

SUNİ GÜBRE ARAZİYİ TAŞLAŞTIRIYOR

Bir husus daha var. Sunî gübreyi türi töhmetler altında alabilmiş bir çiftçinin, gübrelemeyi çok iyi bilmesi gerekir. Aksi halde korkunç bir neticeyle karşılaşılması her zaman ihtimal dahilindedir. Bir misal olmak üzere fosfatlı gübreleri verebiliriz. Fosfatlı gübrelerin kullanılışın

da ufak bir yanlışlık, toprağın taşlaşmasına sebep olmaktadır. Düşünün ki, Anadolunun yıllardır bir kenara itilmiş köylüsü, okuma - yazma bilmemektedir. Tamamıyla yabancı firmaların imâl ettiği ve kullanılış reçetesine bir sürü yabancı kelimeleri doldurduğu bir ilacı köylü yanlış kullanır da, bir müddet sonra toprağının taşlaştığını görürse ne yapar? Siz takdir buyurun.

Halen traktör montajı ile uğraşan belli başlı fabrikalar Makina Kimya Kuumu, Türkiye Zirai Donatım Kurumu, Uzel Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti. ve Minneapolis-Moline A.Ş.'dir. Bu şirketlerin ilk üçü direkt olarak müdüründen, idare meclisi reisine kadar mason veya mason kontrolü altındadır. Son şirket ise isminden de anlaşılacağı gibi gayri-müslimlerindir.

Biraz sonra kısmî listelerini aşağıya alacağımız ziraat makineleri imâl ve ithalatçıların % 90'ının gayri müslimler olduğunu göreceksiniz. Bu yüzde nisbeti Anadolu'nun ilera köşelerinde soğukta, yağmur altında, yazın 43 derece sıcak altında, elektriksiz makinasız ve çok iptidai vasıtalar ile çalışan köylümüzün ürününün kimler tarafından gaspedildiğinin açık misalidir. İşte bazı rakamlar ve isimler:

Gübre imalat ve ithalatçıları : Yomtov Moşkatel ve Jak Kamhi Koll. Şti., Benno Kohen, Simon Alguadis, Yako Jak Simay, Jozef, A. Nahum Oriente - Espresso. İstanbulda 25 adet gübre imâl ve ithalatçısının 15'i Yahudidir.

Hayvan yemleri satıcıları : Yorgi Sabuncakıs, Davit Kalma, Mayer Saragosi, Vitali Meyo has, Yuda R. Bayar, Padeko İlaç Ltd., Yusuf Florenin Yako Jak 29 adet firmanın 16'sı gayri müslimlerindir.

Zirai Makina imalatçıları ve ithalatçıları : Aram Demirbaş, Denis Katona, Orhan Kazanhan, Massey Ferguson.

— Doğunun büyük ovalarında Muş ovası. Alpaslan Devlet Üretim çiftliğinden bir görünüş.

Zirai ilaç imalatçıları: Agro Merck, Dragostepe Kartal, Shell, Dursun Toph.

Not: Verdiğimiz bu isimler sadece İstanbul'a münhasırdır. Yukarıda adı geçen ticarethaneler İstanbul'un Tahtakale mevkiine saplanmışlardır.)

İşte köylümüzün alın teri bu borsaya akar. Bu çirkef lâğım, tertemiz alın terini süpürür götürür. Türkiyede kapitalizmin hakimiyetinden, köylü ızdırabından dem vuranlar Rum, Yahudi, Ermeni triosundan hiç bahsetmezler. Türkiye'de kapitalizmin olduğunu söyleyenler amma, kapitalistlerin kimler olduğunu söylemezler. Türkiye'nin ticaret kalbi Karaköy ve Sirkeci de tröst kurmuş bu üçlü hâkimiyetten hiç bahsedilmez.

Türkiye'de son yıllarda inşaatı bitirilerek hizmete açılmış azot (gübre) fabrikaları zarar etmektedirler. 470 milyon liraya mal olan Kütahya Azot fabrikası zarar etmiştir. Zira fabrika 1. Cihan Harbinden arta kalmış usul ile çalıştırılmaktadır (Haber - Bosh). Fabrikaya alçı taşı Ulukışladan gelmekte. Mesafe, nakliyat masraflarını azami hadde çıkara dursun, Tunçbilek ve Seyyit Ömer'in kül ve rutubeti yüksek linyitleri de maliyete etki yapmaktadır. Üstelik mahsulün kalitesi de düşmektedir.

Hatay çevresinde zengin fosfat cevherlerinin fosforca zenginleştirilerek gübre haline getirilmesi işi, gaflet değil ancak hiyanetle izah edilebilir. Acaba turistlerin bile görüp şaşırdığı bu zengin sahalardan, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının hiç mi haberi yok?

ŞEHİRE AKININ SEBEPLERİ :

Yukarıda sıraladığımız şartlar dahilinde, çiftçilik yapmakla geçimini temin etme çabasında bulunan köylünün, başarı şansı düşüktür. Bir zaman gelir ki, aldığı kredinin faizini ödeyemez hale gelir. Bakkala, kasaba borçlanır. İtibarı zedeledir. Mecburen köyü terk etmek durumunda kalır. Ancak elinde daha evvel başka bir mesleği olmadığından, uzun müddet sendeler. Bu sendeleme devresini müteakip işçi olarak bir fabrikaya girebilirse başarılı sayılır. Ancak bu da çoğu ke re mümkün olmaz. Mecburen köydeki arazisini hiç pahasına satarak işçi olarak Almanyaya gidiş için sarfeder. Ve öz vatanından ayrılarak garip ülkelerde, meçhul akıbetlere doğru yol alır. Evde çocuğu çocuğu perişandır. Karısı kocasının Almanyadan bir daha dönüp dönmeyeceği ihtimali üzerinde kafa yormaktan başka bir şey yapamaz. Ve ekseriya böyle meçhul yolculuklar yuvaların yıkılması, ahlâkın dejenere olması ile son bulur.

(Devamı gelecek sayıda)

— Dün bütün insanlığa ilmi medeniyeti öğreten milletimiz bugün ne hale getirilmiştir. Avrupa'nın tekniği, san'atı öğrendiği Anadolumuz'da halkımız hâlâ kağıt arabaları ile tarlalarda çalıştırılıyor. Millete ihanet edenler bu günleri unutmasınlar.

millî kültür lûgatçesi

Kadir Gecesi

KADİR GECESİ HAKKINDA PEYGAMBERİMİZİN HADİSİ

Ebû Hüreyre (R.A.) tarikiyle Buhari ve Müslim gibi en muteber Hadis kitaplarının kaydetmiş olduğu bir Hadis-i Serif'te Rasulullah (S.A.V.) şöyle buyurmuştur: «Bir kimse ki Leyle-i Kadir'de bu gecenin yüksek kadriine inanarak Rızayı İlâhî'den ve onun sevabından ümidvâr olarak, bu geceyi ibadetle ihyâ ederse (küçük) günahları affolunur.» (1)

Sah Veliyyullah Dehlevî der ki: «Kadir gecesinde ruhâniyet intişar eder, melekler yeryüzüne gelir, müslümanlarla ibadete iştirak ederler. Aralarında nurları birbirine akseder. Melekler mü'minlere tamamen yaklaşır, şeytanlar uzaklaşır. Duaları ve taatları kabul buyrulur. Bu gece her ramazan ayının son 10 gününün tek sayılı (21-23, 25-27) gibi günlerinden birisinde olur. Bazen öne geçer, bazen de sona kalır. Fakat ramazan ayından çıkmaz.» (2)

Mîrâc'ud-Dirâye de derki «Kadir gecesini üstün bir gecedir. Bu geceyi aramak müstehabtır. Bu gece senenin bütün gecelerinin en eftalidir. Bu gecede işlenen bir hayır ve ibadet, başka gecelerde işlenen ibadetlerin binine muadildir.» (3)

KADİR GECESİNDE YAPILACAK DUA VE İBADET

Bu mübarek gecede dua etmek sünnettir. Yukarıda geçen Hadis-i Serif'te «Bir kimse bu gecede kâim olursa» buyrulmakta ki «Kame» lâfzı yalnız namaz değil, çeşitli ibadetlere de şâmilidir. Hattâ Süfyan-ı Sevrî (R.A.) der ki: «Kadir gecesini dua ve istiğfar etmek namazdan sevimlidir. Kur'an okuyup sonra dua etmek, daha güzeldir.»

H. Âişe (R. Anhâ) nın rivayetine göre: «Rasulullah (S.A.V.) ramazanın son on gününe girince ibadet hususunda, ciddi bir sa'v-ü cehd ederlerdi. Gecelerini ihyâ eder, ehlini, âilesini de ibadet için uyandırırldı.» (4)

İbnü Mâce, İmam Ahmed, ve Tirmizî'nin rivayet ettikleri bir Hadis'te: H. Âişe (R. Anhâ) Rasûl-ü Ekrem'e «Yâ Rasûlallah! Kadir gecesine rastlarsam nasıl dua edeyim?» diye sordum. Rasulullah (S.A.V.): «Allahım sen affedicisin. Affetmeyi seversin. Beni affet!» diye dua et buyurdular.

İbnü Receb de demiştir ki: «Bu gece mükemmel olan şey, namaz kılmak Kur'an okumak, dua ve tefekkürün hepsini birden yapmaktır. Zira Rasulullah (S.A.V.) bunların hepsini vapardı.»

Namaz hususunda ise borcu olan kim senin kazâ kılmayı daha eftalidir. (5)

Bir kısım âlimler de: «Bu gecede evlâ olanın gecenin ilk üçte birini farzlarla, varısını da ibadetle, son üçte biri olan seher vaktini de dua ve istiğfarla ihyâ etmeli.

Zira gecenin her cüz'ü eşittir. Her cüz'ün de ibadet bin aydan hayırlıdır.» derler. (6)

Diğer bir kısım da «Teravih namazlarını tamamen kılan kimse, geceyi ihyâ etmiş sayılır» kanaatindedirler.

Beyhaki'de Enes Bin Mâlik'ten (R.A.) şöyle rivayet etmiştir. Rasulullah (S.A.V.) buyurdu ki, «Her kim ramazan ayı çıkınca ya kadar akşam ve yatsı namazlarını cemaatle kılarırsa Kadir gecesinden çok nasîb alır.» (7)

KADİR GECESİ HANGİ AYDADIR?

Bu meselede, Fetevây-ı Kâdihan'da şu ihtilâflar beyan edilmektedir: «İmam-ı Âzam'dan bir rivayette Kadir gecesini ramazan ayındadır. Fakat hangi gecede olduğu kesinlikle bilinemez. Coğu zaman ramazan içinde yerini değiştirir. İmamdan ikinci ve meşhur bir rivayette ise: Kadir gecesini sene içindedir. Bazen Ramazanda bazen de başka aylarda olur. Ebû Yusuf ile İmam Muhammed'e göre ise; Kadir gecesini Ramazandadır. Yerini değiştirmez. Fakat hangi gece olduğu kesinlikle bilinemez.

Bir kısım âlimlere göre ise: Bu gece Ramazanın ilk gecesidir. İmam Hasen'e (R.A.) göre: 27. gecesini, Zeyd Bin Sâbit (R.A.)'a göre: 24. gecesini, İkrime'ye (R.A.) göre 25. gecesini, bazı kimselere göre ise: 19. gecesini olarak kabul edilmişse de; ekseriyetin görüşü ramazanın 27. gecesinde olduğudur.» (8)

Bu hususta çeşitli hadisler de rivayet edilmiştir. Tirmizî'nin rivâyet ettiği bir Hadis'te H. Âişe (R. Anhâ) buyurur ki; «Rasulullah (S.A.V.) ramazanın son on gününde başka günlerde yapmadığı gayreti yapardı.» (9)

Buhari ve Müslim'in Âişe (R. Anhâ) dan rivayet ettikleri bir Hadis'te Rasulullah (S.A.V.) şöyle buyurmuştur: «Siz, Kadir gecesini Ramazanın son on gününden tek sayılı günlerden arayınız.»

Ebû Dâvud ve İmam Ahmed'in H. Muaviye (R.A.) dan rivayet ettikleri bir Hadis-i Serif'te de Rasulullah (S.A.V.) şöyle buyurmuştur: «Kadir gecesini ramazanın 27. gecesidir.» (10)

İbnü Ömer (R.A.) dan şöyle rivayet edilmiştir; «Nebî (S.A.V.) in ashabından bazı kimselere Kadir gecesini rüyada Ramazanın son yedisinde gösterildi. Rasulullah (S.A.V.) da ashabına «Rüyamızı biliyorum; Ramazanın son yedisine tevafuk etmiştir. Kim ki Kadir gecesini aramaya gayret eder se onu Ramazanın son yedi gününde arasın.» buyurdu (11)

KADİR GECESİNİN BELLİ OLMAMASININ HİKMETİ

Fetevâyı Kâdihan da der ki: «Allah (C.C.) bu geceyi gizledi. Taki mü'minler gecelerin hepsini ihyâ etmeye gayret etsinler ve taleplerinde çok tâat etsinler, sevabı ersinler.» (12)

Fahrüddin Râzî tefsirinde kadir gecesinin gizlenmesini şöyle beyan eder:

1. Mükellef olan kişi bu geceyi bulmak için gayret etsin, çahssın ve bu gayretinin sevabını alsın diye gizlenmiştir. (13)

2. Kul, Kadir gecesini vakînen bileme yince Ramazanın bütün gecelerini araştırır, geceleri ibadetle geçirir, Allah (C.C.) bu

kulu ile iftar ederek, meleklerine der ki: «Ey Meleklerim! Bakınız şu kuluma. Zannettiği şeylerde bile gayret gösteriyor. Yâkinen bilse idi, ne kadar gayret ederdi? O halde sizin, kullarım hakkında «Onlar arzda fesad çıkarır.» dediğiniz şey tamamen doğru değildir.»

3. Allah (C.C.) kullarına merhamet ettiği için gizlemiştir. Zira bu gece kesinlikle bilinse ii, çoğu kere insan nefesine uyarak günah işlerdi. Bir mü'minin böyle bir gecenin şanını bilerek günah işlemesi ise, bil-meyerek işleyeceği günahdan daha şiddetli olur. Nasıl ki gecede ki sevab bin aya bedel dir. Masiyette bu kadar ağır olur. Azabı def etmek ise, sevabı celpten daha evlâ ve daha uygundur.

Bu hususta, Buhari'nin Ubade'tebn-i Sâmî (R.A.) tarikiyle rivayet ettiği bir hadiste, bu sahabe diyor ki: Rasulullah (S.A.V.) Karir gecesini bize haber vermek için çıkmıştır. Fakat yolda iki müslüman erkeğin kavga ettiğini gördü de şöyle buyurdu: «Ben size Kadir gecesini haber vermek üzere çıkmıştım. Fakat falan ve fitan kişiler kavga ettiler. Bunun için Kadir gecesinin tayinini kesinlikle bilmek, bana verilmedi. Yani gecenin tayini bana unutturuldu. Bel ki de bu sizin için daha hayırlıdır. Siz bu geceyi Ramazanın 29., 27., 25. gecelerinde arayınız.» (14)

4. Allah (C.C.) on şeyi, on hikmetten dolayı gizlemiştir.

1) Rızasının hangi tâatda olduğunu gizlemiştir. Ta ki kul bütün tâat ve ibadetlere râğbet etsin.

2) Gazabını ma'siyet içinde gizlemiştir. ta ki kul bütün günahlardan sakınsın.

3) İnsanlar içinde veli kullarını gizlemiştir. Ta ki kul bütün mü'minlere saygı duysun tâzim etsin.

4) Dualar içinde hangi duayı kabul ettiğini gizlemiştir. Ta ki kul duaların hepsin de mübalağa etsin.

5) İsimleri içinde ismi âzamını gizlemiştir. Ta ki kul bütün isimlerine tâzim etsin.

6) Namazları içinde, Salât-ı Vusta'yı gizlemiştir. Ta ki kul beş vakit namazı devam kılmsın.

7) Kulunun hangi tevbesini kabul ettiğini gizlemiştir. Ta ki kul durmadan tevbe lerin her cesidine devam etsin.

(Devamı 14. Sahifede)

- (1) Tâci'l-Usûl. C: 2, Shf: 80.
Teccidü Sarih Tercemesi. C: 6, Shf: 373.
- (2) Hüccetüllahi'l-Batîğa. C: 2, Shf: 533.
- (3) İbnü Âbidin. C: 2, Shf: 188.
- (4) Teccidü Sarih Tercemesi. C: 6, Shf: 384.
- (5) Hak Dini Kur'an Dili. C: 8, Shf: 5982
Teccidü Sarih Tercemesi. C: 6, Shf: 374.
- (6) Tefsir-ü Kebir. C: 8, Shf: 636.
- (7) Hak Dini Kur'an Dili. C: 8, Shf: 5982
Teccidü Sarih Tercemesi. C: 6, Shf: 378
- (8) Fetevây-ı Kâdihan. C: 1, Shf: 226
- (9) Tâci'l-Usûl. C: 2, Shf: 81
- (10) Tâci'l-Usûl. C: 2, Shf: 84
- (11) Tâci'l-Usûl. C: 2, Shf: 81
Teccidü Sarih Tercem. C: 6, Shf: 374-375.
- (12) Fetevây-ı Kâdihan. C: 1, Shf: 226
- (13) Tefsirü Kebir. C: 8, Shf: 628-629
Tuhfetü'l-Mardıye Shf: 50
- (14) Sahihu Buhari ve Serhi İrşâd'ü's - Sâri. C: 3, Shf: 496.

İtalya'da Boşanma Aileyi Yıkma Plânıdır

İtalyan Meclisinde senelerdir münakaşa yapılan bir mesele, geçtiğimiz 30 Kasım Pazartesi günü neticelendi. Bu, boşanma meselesi idi. Bilindiği gibi, hristiyan dünyasında evlenen kimseler, boşanma hakkına sahip değillerdir. İşte İtalyan meclisi, hristiyanlığın bu kaidesini ortadan kaldırmıştır.

Hristiyan Demokrat Partisi ve Vatikan çevrelerinin muhalefetlerine rağmen 33 oy farkıyla kabul edilen boşanma meselesi 100 senedir münakaşa mevzuu oluyordu. Bu kanunun çıkması için mecliste oy çoğunluğunu sağlayan gruplar Komünist Partisi, Sosyalist Partisi gibi yahudi güdümlü olan partilerin mensupları idi.

İtalyan reisicumhuru Saragat tarafından imzalandıktan sonra tatbikata geçecek olan yeni kanun İtalyan'ların hayatında önemli değişiklikler meydana getirecektir. Boşanma meselesi İtalyan milletini olduğu kadar hristiyan camiasını da tesir altına alacaktır. Zâten, aile müessesesinde fevkalâde zaafı bulunan hristiyan halkı, bu kanun ile tamamen ahlaksızlığın girdabına yuvarlanacaktır.

Kanunun komünist partiler tarafından desteklendiğini düşünecek olursak, bunun beynelmilel yahudiliğin senelerdir hristiyanlık üzerinde yapmak istediği tahribattan başka bir şey olmadığını görürüz. Yahudi dilik öteden beri ustalıklı bir şekilde devam ettiği tahribat içinde bu seferde, İtalyan komünistlerini kullanmıştır.

HRİSTİYANLIK ÜZERİNDEKİ TAHRİFAT

Bugün bir milyara yaklaşan İslam topluluğundan sonra, mütecanis bir topluluk olarak sırada hristiyan âlemi gözükmemektedir. Asırlardan beri hristiyan âleminin üzerinde Vatikan ve Fener kiliselerinin otoritesi devam etmektedir. Ancak kilisenin otoritesi yahudilik tarafından zaman zaman sarsılmış, hristiyanların dinlerine ve kiliselerine karşı olan bağları zayıflatılmış, hristiyan telakkileri de tahrifata tabi tutulmuştur. Zaten tarih, sionizmin hristiyanlık üzerindeki tahrifatına tâ Sain Paul (sen pol) devrinden beri şahitlik etmektedir. İncil, Hz. İsa'nın telkinleri yanında pek çok şahsî kanaati içine almakta, ayrıca Hz. İsa'ya izafe edilen sözler arasında tenakuzlar ve yanlışlıklar bulunmaktadır.

Saint Paul'un İncil üzerindeki tahrifatı, hristiyan inancını bir siyasî iktidarın aleti olarak kullanacak olan kiliseye zemin hazırladı. Kilise ise zamanla hristiyanlar üzerinde tam bir hakimiyet kurdu. Hiç bir insan, kilisenin haricinde hareket edemiyordu. Kilise istediğini afazoz ediyor, krallar ve imparatorlar kilisenin talimatlarını harfiyen yerine getiriyorlardı.

İnsan aklına katiyyen değer vermeyen ve ruhban sultasını devam ettirebilmek için vicdanlar üzerinde koyu bir istibdat kuran kilise, bir müddet sonra sallanmaya başladı. Bu sallantıyı meydana getiren ya-

hudilikti. Çünkü kilise, hristiyanlar üzerindeki mutlak otoritesi yanında hristiyanlığın ebedî düşmanı olan yahudi unsurlarına karşı da harekete geçiyordu. Kendi inançlarına göre Hz. İsa'yı yahudiler çarmıha germişti. Onun için yahudilerin cezalandırılması gerekiyordu. Bu sebeble hristiyan halk arasında yahudi topluluğu katiyen sevilmiyor ve cemiyetten tecrit ediliyordu. Bir çok yerde öldürülüyorlardı...

İşte bu noktada yahudilik yeni bir oyuna girdi. Hristiyan inancını tahrif işinden sonra Kilise birliğini ve otoritesini sarsmayı düşündü. Bunun için Avrupa'da kralların istiklal arzularını tahrik etti. Milli hakimiyet doktrinine benzer doktrinler ortaya attı. Hristiyan mezhepleri arasında ayrılmalara meydana getirdi. Böylece hristiyan dünyası siyasî çalkantıların sahnesi haline geldi. Krallar kiliselerden bağımsız hareket etmeye başladılar. Vatikan otoritesinin karşısına Almanya'da, İngiltere'de yeni kiliseler çıkarıldı. Böylece kendi dahili meseleleriyle uğraşan hristiyan camiası yahudi cemaatini biraz unuttur oldu.

HRİSTİYANLIK VE MÜSBETİLİM.

Hristiyanlığın siyasî otoritesi'nin yanında manevî otoritesinin de yıkılması gerekiyordu. Bunun için de müsbet ilmin neticeleri kifayet etti. Hristiyanlığın hayalî telak-

— Ortaçağda Hristiyan kilisesinin itibarını sarsan tahrikçilerden Luter'in ailesi görülüyor.

kileriyle, müsbet ilmin neticelerinin çatışması karşısında hristiyanlığın manevî otoritesi sarsılıyor, kilisenin hakimiyeti kayboluyordu. Zaten hristiyanlık vehme ve zana dayanan bir düşünce tarzı olarak, bu yönüyle, yıkılmaya müsait bir bünye durumundaydı. İşte bu zaafından istifade eden Yahudi teşkilatı, hristiyanlığı müntesiplerinin hayatından uzaklaştırmasını bildi.

18. ASIRDA TAHRİFATIN ŞEKLİ

18. asırdan sonra ise hristiyan âlemi üzerinde materyalist düşüncelerin hakimiyetini görmekteyiz. İnsanlığın inandığı bütün telakkilerin birer pislik olduğunu isbat etmek için birbirinden garip teorilerle beşeriyetin zihni bulandırıldı. İşte materyalist bataklığın revaç bulmaya başladığı bu devrede Lombrozo isimli bir yahudi Ceza Hukukuna materyalizmi tatbik etti. İnsanın doğuştan suçlu olması gibi kasıtlı ve aldatıcı bir düşünce ortaya attı. Böylece Allahın insana lütfetmiş olduğu iradeyi (İrade-i cüziyyeyi) inkar ediyor ve insanın mesuliyetten kurtulacağını telkin etmeye çalışıyordu. Bütün bu gayretleriyle Lombrozo, cemiyet bünyesini tahrib ediyor ve insanları, mesuliyet olmadığına göre, suç işlemeye teşvik ediyordu.

İşte bütün bunlar hristiyan telakkilerini ve kilise otoritesini sarsmak için sionizmin tezgahlarından çıkan planlardı.

KOMÜNİSTLERİN GAYRETİ VE PAPANIN TUTUMU.

Senelerdir İtalya üzerinde çalışan komünistler, orayı komünistleştirebilmek için halkın manevî duygularını kaldırmak istemektedirler. Bunun içinde cemiyetlerin sağlam bünyesini teşkil eden aile otoritesinin yıkılması ve kadının tamamen ortak bir meta haline getirilmesi için faaliyet halindedirler. Kadının ailesine dönmesini isteyen Musolini'den ağır darbe yiyen komünistler, şimdi iktidarda oy çoğunluğunu temin edince senelerdir süregelen boşanma meselesini hemen neticeye bağlayıvermişlerdir. Ancak Vatikan çevreleri her ne kadar buna muhalif gibi davrandılar sa da biz, Papa Paul'un mesele üzerinde hassasiyetle durmadığı kanaatindeyiz. Zira hristiyan kurallarını muhafaza ile görevli bir insanın hristiyan camia arasında açacağı kampanya böyle bir teşebbüsü yarıda bırakabilirdi. Ancak bu olmadı. Komünistlerin, hristiyan ailelerini başıboş bırakacak olan ve böylece kadın ortaklığını temin edecek olan kanun maddesinin çıkarılmasına göz yumuldu. Zaten hristiyanlık ile yahudiliği barıştırmak ve aralarındaki ebedî düşmanlığı kaldırmak hususunda gayretli bir mason olduğu bilinen Papa Paul'den fazla bir şey beklenmemektedir. Papa Paul, hristiyan prensiplerinden masonluk namına o kadar tavizler vermiştir ki, bütün bu hareketleri kendisini papalıktan istifaya zorlamaktadır. Ve istifa edeceği hususunda zaman zaman haberler çıkmaktadır.

HRİSTİYANLARIN KURTULUŞU NASIL OLUR ?

İtalyan meclisinde Kızıl Çin'in tanınması, ardından komünist çoğunluğuyla hristiyan prensiplerinin değiştirilmesi, İtalya'nın hayatında yeni bir devrenin açıldığını göstermektedir. İtalya'daki bu tutum acaba diğer hristiyan milletler arasında nasıl karşılanacaktır? Bunu şimdiden kestirmek mümkün değildir. Ancak Papalığın tam

kontrolü altında olan çevrelerden pek ses dan hristiyanlar bundan memnun gibi gösterilmektedir. Eğer böyleyse memnuniyetlerinin devam edeceği söylenemez. Zira bir papaz mantıksızlığından kurtulalım derken, daha korkunç olan komünizmin bataklığına yaklaştıklarını farkedeceklerdir. Komünizme karşı hristiyan kurallarını muhafaza gayretinde olan hristiyanların ve ruhban zümresinin bu vesile ile uyanmaları mümkün olacaktır. Ancak gerçek kurtuluşu ermeleri ve komünizmin devamlı tecavüzünden kurtulabilmeleri için tek doğru din olan islamiyete yönelmeleri bir mecburiyettir. Bu olmadıkça hristiyanlığın gavr-i insani ve gayr-i akli kuralları kendilerini felaketten kurtaramayacaklardır.

— Orta Çağdan itibaren otoritesini yitirmeye başlayan müessesenin lideri Papa VI. Paul. İtalya'daki boşanma kanunu masonluğun aileyi yıkmada bir adım daha ilerlediklerini gösteriyor.

İşte, Prangaya vurulmayan iman kelepçe kabul etmez fikir Mahkum edilemeyen şahsiyet. Yavuz Argun! Milletimizin fedakar evlatları; inancının yüksekliği, sabrının sınırsızlığı ve mukaddes davasının nurunu parlatmada gösterdiği gayret için sana şükranlarını bildirir. Selâm ederler. Gazan mübarek olsun.

Milletimiz Fedakâr Evlâtlarını Unutmadı!

**Bayramda Yavuz Argun'a Yurdun
Dört Bucağından Tebrikler Gönderildi**

Yavuz Argunun, iğrenç bir şekilde itham edilmesi üzerine, müfterilere ve uşaklara meydan okuyarak Adliye'ye teslim oluşundan bu yana tam bir sene geçti. Dava arkadaşları ve yakınları için acı ve ızdırapla dolu, tam 365 gün.. Yahudinin çanak yalayıcısı kozmopolit basının histeri nöbetleri karşısında, ne yapacağını şaşırın Menteseoğlu nam zat, Mücadele Birliğini de suçladı.

Meğer, Yıldız Devlet Mimarlık Akademisinde işlenen cinayetin faili Yavuz Argun ve M.B. imiş açıklayalım:

İdeal, prensip ve prensibe sadakat nedir bilmeyecek kadar baygınlaşmış insanlar bulunabilir. Ve hatta bu insanlar ikbal merdivenlerini tırmanmış da bulunabilirler. Biz, hayatını ve kavgasını belli prensiplere bağlamış insanlarız. İslâm hayatımızın aşkını teşkil eder: İslâmın cevaz verdiğini yapar yasakladığından kaçınırız. İşte sadece bu kesin bağlılık mü'minin tesadüfî şahsi hiç bir katil hadisesine karışmasının mümkün bulunmadığını gösterir. İslâm kâfirlere karşı açılan cihadı belli harp hukuku kaidelerine bağlamıştır. İslâmiyet kâfire İslâmı kabul veya cizye vermeyi teklif etmeden harp açılmasına karşı bulunmuştur. Gene İslâm, mürtedi dahi, öldürmeden önce tevbeyle davet etmiştir.

İslâmın mücadele anlayışı budur. Bir insan ise, hem İslâmî hayatının gayesi bilsin Hem de İslâm dışı metotlara itibar etsin. Bu mümkün değildir. Bu gerçeği, Yıldız da işlenen katil hadisesi dolayısıyla, Yavuz Arguna, Davamıza ve Birliğimize yönetilmiş kahpece saldırının, en kesin ce-

vabı sayıyoruz. Elbette dava, bir çorap sökücü gibi sökülecek. Ve en şaşmaz deliller davamızı teyid edecektir. Bursi mahkeme safahatına aittir. Ancak ne hazindir ki, Gomel-Zigna skandallarının çmçm öttüğü Türkiye'de Yavuz Argun 1 seneden beri yetkili mahkemenin huzuruna çıkarılmış değildir. Kanun devletinin asgarî ölçüde var olduğu her memleketinde, maznunun en kısa zamanda, yetkili hakim huzuruna çıkarılması şarttır. Bu hakkın teminat altına alınmasını, dünyanın her kanun devletinde istemek kabildir. Ve bu adalet istemek değil, doğrudan doğruya devleti kendi kanunlarını tatbik davet demektir. İşte şimdi Adliye vekilini vazifeye çağırıyoruz. Bir seneden beri yetkili mahkeme huzuruna çıkarılmayan Yavuz Argunu, yetkili hakim karşısına çıkarınız.

Menteseoğlu'na da tavsiyemiz şudur. Senelerce önce şehid edilen Ruhi Kılıçkiranın katilleri hala meçhul. Türkiye de faili meçhul cinayetlerin d. syası hayli kabarık. Eğer cinayetlerin faillerini yakalamağı vazife telakki ediyorsanız, asıl Yıldız Cinayeti canilerini komünistlerin arasında arayınız. Aksi takdirde dava sonunda mahcup olacaksınız.

İşte bir seneden beri hapishanelerde inancını bir ışık kaynağı gibi yayan, hapishanelerde mazlum ve mahkumların can dostu haline gelen Yavuz Argun bir seneden beri, asıl mahkemesine çıkarılmamıştır. Bir değil, iki değil, tam üç bayram dostlarından ırak, baba ocağından uzak gecirmiştir. Ancak müslüman Türk milleti vefakar evladını unutmamış. Bayramda ona candan tebrikler göndermiş. Temsil ettiği davaya nasıl hararetle sarıldığını ortaya koymuştur.

Yavuz Argun'a gelen telgrafları gelecek hafta neşredeceğiz.

Ortak Pazar Felâketini Hazırlayanlar Milletin Karar ve Hincından Korksunlar!

— M. Franco Maria Malfetti Yeni Ortak Pazar Komisyon Başkanı olan bu şahıs İtalyan Hristiyan Demokrat Partisi ileri gelenlerindendir.

Geçtiğimiz hafta içinde Türkiye ile Ortak Pazar arasındaki münasebetler yeni bir safhaya girdi. 23.11.1970 günü Brüksel'deki Val Duchesse Sathasında yapılan âlâyişli bir törenle Türkiye'yi Ortak Pazar geçiş dönemine sokan katma protokol ve mali protokol imzalandı. Ortak Pazar felaketine biraz daha yaklaştık. 20 senelik bu geçiş döneminden sonra Türkiye tamamen Ortak

Pazar devletlerine kapılarını açacak, gümrük duvarlarını kaldıracak ve kelimenin gerçek manası ile Avrupalı altı devletin pazarı olacaktır.

İmzalanan bu yeni ek protokol, İsmet Paşa koalisyonunun milletimize hazırladığı iktisadi ve siyasi esareti perçinlemiştir.

Bu protokolle, Ankara antlaşmasının 26. Maddesi ile ortaklık dışında bırakılan demir - çelik ve kömür de ortaklığa dahil edilmiştir. Böylece Ortak Pazar tuzağı bütün sanayi hayatımızı ve yer altı servetimizi de içine alacaktır.

Brüksel'de imzalanan yeni protokolle geçiş dönemi sonunda Türkiye tam bir gümrük birliğine girecektir. Gümrük birliği ise her türlü malın Ortak Pazar ülkeleri (Batı Almanya, Belçika, Fransa, Hollanda, İtalya, ve Lüksemburg) ile Türkiye arasında serbestçe dolaşımı demektir.

Gümrük birliği, gümrük vergilerinin kaldırılması, diğer ülkelere karşı ortak gümrük tarifesi uygulanması, miktar tahditlerinin kaldırılması ile kurulacaktır.

Bunlar gösteriyorki, bu devrenin sonunda millî sanayimiz Avrupanın gelişmiş sanayisi ve dev müesseseleriyle karşı karşıya gelecektir. Öldürücü rekabetler karşısında kalacak körpe sanayimizin akıbetini

şimdiden kestirmek mümkündür.

Bu kadar millî ekonomiyi ve sanayii, milletin istikbalini yakından alâkadar eden geçiş dönemi kararı meclisten aceleyle geçirildi. Lehte, aleyhte bazı konuşmalar yapıldı. Bazı partiler Ortak Pazar aleyhinde tavır takınırken, iktidar sessizce CHP'nin desteğiyle Ortak Pazar görüşmelerini bitirdi. Devrimizin Noradunkyan efendisi Çağlayangil de Brüksel'e uçtu. Avrupa'nın asırlar boyu kuvvetle kabul ettiremediği esaret anlaşmasını ve protokolünü imzaladı. Avrupalı dostlarımız memnun edildi.

Mecliste mesele enine boyuna tartışılmak yerine bir oldu bittiye getirildi. Aynen 1963 yılında İsmet Paşa koalisyonunun hazırladığı kanun teklifinin bir emrivakile kabul edildiği gibi... Mecliste bir başkan seçimi için onlarca defa turlamalar yapıp netice alınamazken, Ortak Pazar'a geçiş meselesinin meclisi fazla meşgul etmevişi düşündürücüdür. Milletvekili bevlerden sormak lazımdır: Avrupa'dan yana mıyız, yoksa millettten yana mıyız, yoksa gafletten yana mıyız?..

Türkiye'ye Ortak Pazar felaketini hazırlayanlar ve onlara imkan veren mesul-ler, milletin millî karar ve hincından korksunlar!..

Aziz Nesin Millî Tiyatro Hakkında Söz Söyleyemez

Bugünlerde sion sermayeli basın gayretiyle tiyatro, aktüel bir mevzu haline getirildi. Değişik yerlerde tertiplenen çeşitli toplantılar, konuşma ve konferanslar birbirini kovalıyor. Bu arada Aziz Nesin adlı komünist de hakkı ve yetkisi olmadan millî tiyatro üzerinde konuşmağa kalktı.

Bu komünist, yıllardır kalemini bu yük milletimize ve muhteşem mazimize hakaret etmekte kullanan Aziz Nesin'dir. Tiyatroya komünistce bir istikamet vermeğe çalışıyor. Onu, sapık ideolojisi için istismar ediyor. Akıl hastalığının verdiği zavallılık ve gülünçlük içinde bulunan, milleti tuhar edip onun değer anlayışını bilmiyen, yaşayışını anlamıyan, ideallerine bağlanmıyan, komünist olup koruncu bir egoizmin içinde olanlar, millî tiyatrodan birşey anlıyamazlar.

Türkiye'de uzun süredir tiyatrolar, bir gurup azınlığın zevkini tatminden öteye geçmemiştir. Çirkin bir ağız kullanan tiyatrolar millî olamaz. Millet kendi iman, ahlâk ve kültürüne uymayan, hislerine tercüman olmayan, maziye hakaret eden tiyatro eseri noksandır ve gayri millî dir.

Güya sanata ve tiyatroya hizmet için (!) komünist Aziz Nesin millî tiyatronun vasıflarını ve başarı şartlarını diline doluyor. «Ulusal tiyatro

belli bir süre içinde değerini kaybetmemelidir. On yılda eskiyen oyun ulusal olma niteliğini yitirir» diyor. Türkiye'de hiç bir komünist eserin ömrü uzun olmadı. Gayri millî düşünceye sahip dergi ve kitaplara millet itibar etmemektedir. Millet ideolojik yapısına uymayan eserler öldürülür. «Tiyatro oyuncusu ve yazarı Aziz Nesin'e göre istese de halka seslenememektedir. Tiyatronun esas seslendiği sınıf küçük burjuva sınıfıdır. Onun için önce seyriceyi, küçük burjuva sınıfını eğitmek gerekir.» (X)

— Sicilli komünist Aziz Nesin.

Sanat ideoljinin estetik hüviyet kazanmasıdır. Sanatta millî ruh, üstün anlayış, doğru tesbit olmadıktan sonra söylenilen estetik hüviyetten mahrum demektir.

Aziz Nesin komünizmi edebiyat mizah dalında işleyen eski mahkûm komünistlerdendir. Her şeyden önce milletimize sonsuz kin ve intikamı olan birisidir. Ajanlığının ve kendi pis egoizminin verdiği kinle sanatı şöyle izah etmeğe kalkmaktadır.

«Sanat aslında bir hınçtır. bir kavgadır. Bu hınçla bilinen sanatçı «luyor.» (1)

Devlet bütçesinden milyonlarca lira harcanarak çalışan devlet tiyatroları, şehir tiyatroları, özel tiyatrolar tamamen gayri millî kültürlerin telkin ile meşguldürler. Buralarda, beynelmîlî yahudiliğin milletimizi köleleştirmek için hazırladığı maske ve masa sistemlerin propagandası yapılıyor.

Türkiyede sırf komünist fikriyatı aşılacak için sayısı çok kabarık olan özel solcu tiyatrolar mevcuttur. Devrim tiyatrosu, Halk Oyuncuları Topluluğu v.b. Misalleri istenildiği kadar çoğaltmak mümkündür.

Konuşma ve kendisi ile yapılan röportajlarda Aziz Nesin başarısızlıklarından yakınıyor. Senelerdir bir türlü millete mal edilemeyen davanın istikbalinden artık endişe duymağa başlamıştır. Sebep olarak halka inemediklerini gösteriyor. Bunları da şöyle toparlıyor. «Aydın sınıfla halk arasında bağların olmaması, araların da aşılması zor bir uçurumun bulunması, halkın alışkanlıklarından kolaylıkla vaz geçememesi, kendine seslenen, kendini yansıtan oyunlara karşı çıkması, ulusal tiyatronun ortaya çıkmasının olanaklarını azaltmaktadır.» (X) Millî kültüre sahip olma-

yan, Judeo-Grek kültürüyle, yahudi düşüncesiyle yetişen insanlar millîti ebediyen anıyamıyacaklardır.

Milletin ideolojisine; ideolojileri zıt düşen insanların başarısızlığı kadar normal bir şey var mıdır? Halkımız mizah türündeki susuzluğunu gidermek için yüzyılların yıpratamadığı Nasrettin Hoca'ya, İncili Çavuş'a koşuyor. Ve koşmada devam edecektir. Millî bir karektere sahip bu ince mizahı tarih asırlar geçmesine rağmen milletin hafızasından ve şuurundan silmemiştir. Zira millî olan şey, milletçe rağbet görür.

Türkiye'de komünizmi kurmak için, onun şimdiden telkinini yapan oyun ve hikaye yazarı Aziz Nesin'i Rusya mükafatlandırmaktadır. Nitekim Aziz Nesin'e mükafatları ilkin 1966 da İtalyan komünistleriyle, Bulgar komünist partisi tarafından verildi. O dalma övünerek şunu ilân eder.

(Devamı 14. sayfada)

Cemiyetler Kanunu

(Başarafa 4. sayfa)

maktadır. Milletın uyanış ve buhran dan kurtultup hareketini temsil eden sağcı mücadele ise, masonluğun kont rolünden uzak, kendi millî idealleri ne doğru ilerlemektedir. Masonluk, sağ hareket içine sokmak istediği a- janlarla bu mücadeleyle kontrolü al- tına alamamıştır. Onun için geniş propagandalarla sol ile beraber sağ'ı da tecrid etmek niyetindedir. Bunun için «asrı uçlar» ve «sağ-sol çatışma- sı» ifadeleri, yahudi güdümlü bası- nın ağzında sakız olmamaktadır Ko- münist tecavüzünü, sağ-sol çatışması diye propaganda etmekte menfaat ummaktadır. Kitleye sağın da solun da aynı şekilde tehlike olduğu fikri empoze edilmek istenmektedir.

Anarsinin kaynağı tesbit edildik- ten sonsa, alınacak tedbirler bu kay nağı kurutacak tarzda olmalıdır. Türkiye'de, ihtilali tek hedef edin- mis, hücrelerde sabotaj ve gerilla e- ğitimi gören, narsi çıkarmakta ve te rör kurmakta mahir bir komünist çe te vardır. Tedbir alınacaksa, bu cete vi tesirsiz hale getirmek için alın- malıdır. 141. ve 142. maddelerin muğlak ifadeleri, Anayasa'daki tevîl götüren cümleler, Ceza Kanununda- ki yüzürlü tefsiri mümkün kanun- lar, vitrinlerin komünist eserlerle dolmasına, gerilla ve sabotaj günlük lerinin elden ele dolaşmasına mani olamamaktadır. Alenen hücre faali- yeti yürütülmektedir. Türkiye'nin gündün güne artan buhranı, komü- nist harekâtın beslenme zemini ol- maktadır. Bu şartlar devam ettiği müddetçe, komünist tahrip ve tahrik lerin, dolayısıyla toplum olaylarının durması mümkün değildir. Bir yan- da komünist tecavüzü olurken, mil- letin kendi değerlerini korumak için harekete geçmesi ve teşkilatlanması önlenemez. Bu cemiyet bünyesinin zaruretidir.

O halde, meydana gelen nahoş ha- diseleri önlemenin yolu kesin tedbir ler almaktır. Buhranın kaynağını ku rutucu tedbirlere baş vurmaktır. Ko münistlere bütün gelişme imkânla- rı verilsin, bütün komünist eserler «komünist propagandası yoktur» di-

ye serbestçe satılsın, milletin ideal- leri en adi metotlarla alaya alınsın ondan sonra da toplum olayları ön- lensin. Bu mümkün değildir. Daha realist olmak mecburiyetindesiniz. Alınan tedbirler gerçeğe uygun ol- malıdır. Cemiyetler Kanununda ya- pılan değişiklik neyi önleyebilir?

Anarşi hadiselerinin kaynağı bel- li olduğuna göre, mes'uller neden komünist hareketi durdurmak için tedbir almıyorlar? Cemiyet Kanunu- nu tadil etmek bir tedbir midir? De ğildir, değildir ama bunun arkasın- da masonluğun iğrenç planlarını gör- memek de mümkün değil. Bundan bir müddet önce, Anayasa Nizamını Koruma Tasarısı çıkmıştı. Ve bun- dan elde edilmek istenen gaye açık- tı: Milletın uyanış hareketini dur- durmak, baltalamak, devlet kuvvet- lerini millete kaşı istismar etmek. Yine masonluğun politik taktiklerin- den birisi, sessiz ve derinden gide- rek ihanet etmektir. Son derece do- lambeçli yollardan yürür ve yok et- mek istediği hedefi uyandırmadan darbesini vurur. Anayasa Nizamını Koruma Tasarısı da aynı tarzdaydı. İlk bakışta faydalıymış gibi gözük- en prensipler sonradan milletin aleyhine dönüveriyor. Çünkü, lastikli, istis- mara müsait, her türlü tefsiri, yo- rumu götürebilen prensipler, mason- luğun kolaylıkla kiralavabildiği vic- danların önünde, milleti hançerleyen ihanet silahı oluveriyor.

Masonluğun mutemed gazetelerin- den Yeni Gazete'nin birkaç sene ön- ce başlattığı milliyetçi derneklerin siyasi faaliyet yürüttüğü, dolayısıyla tedbir alınması lâzım geldiği şekil- deki propaganda şimdi neticelerini vermeye başlamıştır. Hatırlanaca- ğı üzere 4 Ekim 1969 tarihinde. Ye- ni Gazete'de siyasi faaliyet gösteren cemiyetler sayılırken hep milliyetçi teşekküllerin ismi zikredilmiş komü- nist hareketler adice gizlenmişti. Ga zete, Mücadele Birliği hakkında da mason localarında imal edilmiş bir propagandayı zikredivermiştir «Kon- ya'da lokanta basan. kitapçı yakan, Mücadele Birliği, elbette siyasi ey- lem içinde olmuştur.» Fakat Müca-

dele Birliği, layık olana ağzının pa- yını vermişti: «Mücadele Birliğinin dostu Millet, düşmanı tüm millet/düş manları, metodu demokratik mücade ledir. Kitapçı yakmaz, lokanta bas- maz. Milleti uyarmağa çahşır. Uyanı nız.» Yediği darbeyle kuyruğunu kı- san malum ceride, zaman zaman ay- nı propagandayı sürdürmüştür. Ve bugün mes'ul şahısların ağzından ay- nı laflar duyulmaktadır: Siyasi faali- yet yürüttüğü bahanesiyle faaliyetini ne son vermek. Bahane ve hüküm bu olacaktır.

Komünistleri, yaptıkları çeşitli iha- netlerini tesbit etmek suretiyle te- sirsiz kılmak mümkün iken, böyle bir tadilatın sebebi nedir? Bunun tek gayesi «siyasi faaliyet yürütmek» gibi muğlak ve uygulayan kimsenin ideolojik karakterine göre tefsir edi- lecek bir gerekçeyle, milliyetçileri sindirmektedir. Öyle ya! Hadisele- rin sebepleri komünistler olduğu meydanda, bunları takip etmek için sebepler meydanda. Çünkü adamlar bütün ihanetleri açıkça yapıyor. O halde niçin böyle dolambaçlı yola baş vurulmalı? Tek sebebi milletin uyanışını durdurarak. Millete, düş- manlarını teğ'atın, millî mücadelesin- de ona önderlik eden ve millî ızdı- rabın mes'ulü şu kokuşmuş gayri millî düzenin bekçilerini rahatsız e- den millî kadroları sindirmek. Ma- sonluğun yeni hedefi budur.

Biz, siyasetle uğraşmamaktan, gün- lük politika cambazlarıyla aynı sevi- yeye düşmemeyi kastediyoruz. Yok- sa bunu, millete ihanet eden millet düşmanlarını bilmemek, bütün iha- netleri tevekkülle karşılamak şeklin- de yorumlamak, yine masonluğun taktiğidir İçişleri Bakanlığı, mesele ye köklü çözüm yolu bulmalıdır. Kokusma mason taktikleri milletin nefretini doğurmaktadır. Milletın u- yanışını hiçbir kuvvet durduramaz. Türkiye, millî idealerin hayat buldu ğu mesud devrelere ulaşacaktır. Mil- letin evladına düşen vazife, millî mü- cadelede yerini almaktır. Mason uşa- ğına nice milletin mücadelesini en- gellemek düşer.

AZİZ NESİN

(Başarafa 13. sayfa)

«— Bugün emekçi sınıfının ilerici Moskova'da (!) yapılan uluslar arası mizah yarışmasında «İnsanlar Uya- nıyor» adı hikayemle krokodil ödü- lünü aldım.»

Eserleri için de;

«Dünyada ençok Rusya'da traj yap- tı»

Gayet açık olarak görüldüğü ki A- ziz Nesin Rusya'nın içimizdeki uşa- ğıdır. Kalemını milletin köleşmesi uğrunda kullanmaktadır.

Türk millî tiyatrosunun başarısız- lığını sırf ekonomik sebeplerde arı- yanlar millet düşmanlarıdır. Zira Türkiye'de; dünyadaki çeşitli eser- ler, sırf materyalizmi en ince tefer- ruatına kadar işlediğinden ötürü, günlerce oynatılır.

Fakat millî ızdıraba parmak ba- san, milletin buhrandan kurtuluş mü- cadelesinde yardımcı olabilecek tiyat ro eserlerine zerrece tahammül e- dilmemektedir. «Damdaki Kemancı» gibi yahudiliğin propagandasını ya- pan oyunlar bin defa oynanırken IV. Murat oynatılmaz. IV. Murat'ın oy- namasına tahahmül edemiyenler o- nun yerine Arthur Miller isimli bir yahudinin yazmış olduğu «Cadı Ka- zanı» nı oynatılır. İlmî ve millî e- serlere yasak olan «Kültür sarayı» nın kapıları bu basit ve gayri millî peşpaye eserlere ardına kadar açıldı.

Sinema ve radyo gibi Tiyatro da milletin eğitilmesinde ihmal edilmey- yecek vasıtalardan birisidir Tiyatri- muzun temel vasfı, onun milliliği ol- malıdır Tiyatromuz millileştiği nis- bette onun faydası artacak. Ancak o zaman milletimiz tiyatroyu, oyunu oyuncusu ve yazarlarıyla bağına ba- sacak. Ve ona alâka gösterecektir. Aziz Nesin gibi boğazını sionizmin sermavesine bağlayıp, kafasını komü- nizme kiralayanların hüküm yürütme ğe kalktığı tiyatro, milletin kontro- lüne girdiği derecede faydalı olacak- tır. Özlenen de budur

X — Yeni Gazete, 23 Kasım 1970
1 — Yeni Gün, 29 Kasım 1970

Kültür Sarayı yangınında

(Başarafa 7. sayfa)

kılacak yahut da parlemnnto binarı bombalana- caktır. Bugün Topkapı sarayında hangi tedbirler alınmıştır. Tek kelimeyle hiç. Bir kaç kova su bulundurma k kendimizi avutmaktan başka bir şey değildir. Bu noktada ilgililerin uyanık ol- maları lâzımdır.

Bugün Topkapı Sarayının müdürlüğünü ya- pan Kemal Çığ ise şöyle diyor: «IV Muradın ya- nan elbiselerinin hepsi sigortalıydı. Hem de bu sigorta bedelleri yeterlidir. Aynı eşyaları bana getirirlerse bu fiata almam» Tarihın mesuliyetini omuzlanan, fakat makamından mesuliyetiyle bağ- daşmayacak sözler sarfeden bir adam müze mü- dürlüğü yaparsa bu eşyalar elbette yanar. Sa- yın Çığ, bu eserlerin değerleri milyonlarla ölçü- lür mü? O bir tarih, bir mirastır. Bunların kıy- metini ise uzaktan uzağa paranın sesini dinleyen ler değil. ecdadın mirasına layık olanlar bilir. Sayın Kemal Çığ; tarih ve millet önünde sorum- ludur İhanetini tarihe kara bir leke olarak ge- çecektir

BİLİRKİŞİ HEYETİ

Yangın üzerine savcılık derhal adli soruş-

turmaya başlamıştır. Yangınla ilgili adli komis- yona savcı yardımcılardan Cavid Sabutay, Nebi Köker getirilmişlerdir Soruşturma devam etmesine rağmen müsbet bir ip ucu elde edile- memiştir.

Binanın teknik cephesini ise İ.Ü.T. öğretim üyelerinden kurulu bir bilirkişi heyeti ineleye- cek Heyeti başında halen Elektrik Kürsüsü di- rektörü olan Yahudi Prof. Moiz Eskinazi bulu- nuyor. Diğer üyeler ise şöyle: Prof. Bedii Gorbun, Prof. Sirket Narter Doç, Nevzat Önal ve İtfaiye Müdürü Tarık Özyatı.

Bilirkişi heyetinin başında Moiz isimli bir Yahudinin olması enteresandır. Türkiye'de yan- gından anlayan başka bir adam yok mu?

Moiz bu vazifeye demir-çelik karaborsacı Yahudi vurguncuların tavsiyesiyle mi getirildi acaba?

Adliye daha ilerideki soruşturma faaliyetle- rini bu bilirkişi heyetinin vereceği rapora göre yürütecek. Bilirkişi heyeti raporu hangi yönde düzenlerse düzenlesin hadisenin mahiyeti orta- dadır İhtilâlin bu durumları göz önünde bulun- durarak verecekleri karar isabetli olacaktır.

KADİR GECESİ

(Başarafa 10. sayfa)

8) Ölüm vaktini gizlemiştir. Ta ki kul korksun da ölüme hazırlıklı bulunsun.

9) Cuma günündeki duaların kabul sa- atini gizlemiştir. Ta ki kul Cûm'anın her saatinde, mütefekkir ve şuurlu bir halde bulunsun.

10) Leyle-i Kadri de, Ramazan ayının veya senenin bütün gecelerinde gizlemiştir. Ta ki mü'minler bu mübarek geceve tesadüf etmek için her gecevi ganimet bil- sinler de ibadetle ihya etmeve, hic olmaz- sa aksam ve vatsı namazlarını cemaatle kılmaya koşsunlar.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

— 16 —

1- «Gerici sendikalarda çalışmamak de-
f- liderlerin etkisine, burjuvazi ajanlarının,
3- da henüz geri olan işçi yığınlarını, gerici
2- mek, gerektiği kadar gelişmemiş olan ya
aristokrat işçilerin ya da «Burjuvalaşmış
işçilerin» etkisine terk etmek demektir; bu
konu ile ilgili Engels'in Marks'a İngiliz iş-
çilerinin durumuyla ilgili mektubuna baş-
vurunuz.»

«Devrimcilerin gerici sendikalara ka-
tılmamasını savunan gülünç «teori» «sol»
komünistlerin «yığınlar» üzerinde etki me-
selesinin nasıl hafiflikle ele aldıklarını ve
bu yüzden «yığınlar» kelimesini nasıl kötü
ye kullandıklarını gösterir. «Yığınlara»
yardımcı olabilmek için onların sevgisini
kazanabilmek için davaya katılmalarını ve
desteklerini sağlayabilmek için, oportünist
ve sosyal şöven olarak, çoğunlukla doğru-
dan doğruya ya da dolaylı olarak burju-
vaziyle ve polisle bağlantıları olan «şefle-
rin» önümüze çıkacakları güçlüklerden,
başvuracakları hilelerden, kuracakları tu-
zaklardan, hakaretlerden, baskılardan, yıl-
mamak gerekir ve mutlaka yığınların ol-
duğu yerde çalışmak gerekir. Asıl kurum-
larda derneklere örgütlerde, proleter ya
da yarı proleter yığınların bulunduğu her
yerde (bunlar en gerici eğilimde olsalar bi-
le) metodlu, azimli, inatçı ve sabırlı bir
2- ve kimi hallerde işçi kooperatifleri ise,
(15) Devrim Stratejisi. Lenin S. 52-53
bilinçlendirme çalışmasıyla bütün fedakâr
lıkları göze almak, en büyük engelleri gö-
ğüslemeyi bilmek gerekir. Sendikalar ise,
yığınların bulunduğu örgütlerin ta ken-
dileridirler. (15)

İşçinin menfaatlerini korumayı sendi-
kaların varlığı karşısında işçinin hakları
için doğuşecek bir sendikaya ve plana ih-
tiyaç vardır. İşçi sınıfı arasında faaliyet
gösterecek, onları eğitecek bir çalışma za-
rurettir.

Aynı mecburiyet talebe ve öğretmen-
ler zümresi için de bahis konusudur. Bu-
gün bütün millet gibi, milletin sınıfları da
teşkilatsız, plansız ve düşman kontrolüne
terkedilmiş bir haldedir. Bu uyandırılma,
teşkilatlaşma işinin dikkatle yapılması ge-
rekmemektedir.

Komünizmin Mahal çalışmaları:

İstanbul, Ankara, İzmir, Adana, gibi
büyük şehirler, (Kozmopolit) Malatya, An-
tep, Diyarbakır, Mardin, Silifke, Antakya
Yozgat, Kırşehir, Sivas gibi etnik unsurla-
rın ve din farklılığının bulunduğu yerler-
deki çalışmalarla Balıkesir, Bursa gibi şe-
hirleri ilave edebiliriz.

Bu şehirler eski komünistlerin yuva-
landığı yerler ve 5000 üzerinde TİP'e oy
çıkan yerlerdir.

Ayrıca, TİP'in bünyesi içindeki ihtil-
laflar, komünist cephe içindeki kavgaların
varlığında belirtmeliyiz.

Komünistlerin kendi kaynaklarına ba-
kılırsa TİP'e karşı kitlerde ve partilerde
bir alakasızlık meydana gelmiş bulunmak-
tarır.

Netice itibariyle, TİP ve komünizm
Türk halkından aradığı alakayı bulama-
maktadır.

Sadece şehir (büyük şehir işçisi) işçi-
sinden bir dereceye kadar alaka bulmakta
Üniversite öğrencileri, aydın-memur brok-
rat sınıfı üzerinde çok nisbi tesir kurabil-
mektedir. Bunun ise sebepleri şunlardır:

1. Bir bütün olarak, milliyetçi fikri

ışleyen bir doktrin ve hareket yoktur.

2. Türk eğitim müesseselerinin yetiş-
tirdiği, fakat millî şuuru veremediği ay-
dın zümre. Bu zümre, sistemli, cazib, man-
tiki ve ümid verici bir sisteme ve propa-
gandasma teslim olmaktadır veya karşı
çıkamamaktadır. Ayrıca öğrenci zümresi-
nin harekete ihtiyacı bu propagandanın
tesirini arttırmaktadır. Büyük şehirlerdeki
işçi faaliyetlerinin DİSK eline geçme isti-
dadı ise, DİSK'in işçi meselelerine eğilme-
si ve karşısında hakkını koruyacak milli-
yetçi bir sendikanın bulunmayışından doğ-
maktadır.

Bu hususlar göz önüne alınarak yapı-
lacak bir çalışma ve teşkilatlanma bu züm-
releri komünizmin aleti olmak tehlikesin-
den kurtaracaktır.

Komünizmin ihtilal işaretleri, bütün
yurtta teşkilatlanmasıyla verilecektir. TİP
şu anda 59 ilde teşkilatlanmış. 51 ili 250
ilçe teşkilatı kurmuştur.

Ancak, kurulan bu teşkilat için asgari
1500 yetişmiş ve yurt sathına dağılmış ih-
tilalciye, yöneticiye ihtiyaç vardır. Bu ise,
(yani bu dağılma ise) Türkiye'de gerçek-
leşmemiştir. Sosyalist aydınların ekserisi
memur veya büyük şehirlerde bulunmak-
tadır.

TİP'in Anadolu'da teşkilatlanmasın-
da öğretmen ve müteakib subay çalışmış-
tır. Ancak kanunlar partili olmalarına mü-
saide olmadığından, resmen partiye katıla-
rarak girmektedir.

KOMÜNİZMİN GAYESİ VE MÜCADELE METODU

Komünizmin gayesi, bütün dünyanın
komünistleştirilmesinden ibarettir. Komü-
nizmin hedefi, özel mülkiyetin lağvıdır. Bu
bütün istihsal vasıtalarının devletleştirilme-
siyle gerçekleşir. Sanayinin, ticaretin dev-
letleştirilmesi ve toprağın kolektifleştiril-
mesiyle gerçekleşir. Sanayinin, ticaretin
devletleştirilmesi ve toprağın kolektiflestir-
ilmesi komünizmin ilk hedefidir.

Bütün dünyada kuvvetli bir komünist
cihan diktatörlüğü kurulunca, din, milliyet,
millî ve dinî ahlak, aile insanı köleleştirilen
bağlardır, diye ortadan kaldırılacak ve in-
san güya hür hale getirilecektir. Bu, insan-
ların dünyada cenneti kurmaları olacaktır.

Şu hale göre komünizm, bir müddet
sonra tasfiyelerle sosyalizme inkılâb ede-
cek, devlette kaybolacak, tabii yaşama dev-
ri geri gelecek. Görülüyor ki, sosyalizm, in-
sanlığa böyle hayvanî bir yaşayışı ideal o-
larak gösteriyor.

Bu hayalde komünistler yalnız değil-
dir. Anarşistler de bu hayal içindedirler.
Ayrıca, bu özkemin Tevrat'ın dünya devle-
ti ve tabii yaşama gayesinden mülhem bu-
lunduğu sarahatle ortaya çıkıyor. Komüniz-
min bu mênhus gayeye varmak için, meto-
du ve vasıtaları nelerdir, onları etüd ede-
lim:

METODU :

Komünizmin bu hayale varmak için
metodu, ictimai ihtilâldir. İctimai ihtilâl,
sınıf harbinin en yüksek derecesidir. Marx
Clevzeviç'in harp teorisini, sınıf harbi na-
zariyesine çevirmiştir.

Komünistler sınırsız harp ve topyekün

harb anlayışını Clevzeviç'ten aktarmışlar-
dır.

Bu anlayış, her yerde harbi gerekli kı-
lar. Parlamentoda, gazetede, sulh masasın-
da harp, ictimai harp sosyalizmin metodu-
dur.

Bu harbin vasıtası, her yerde gizli ve
ya açık Komünist Partisidir. İsimleri de-
ğişik olabilir. İşçi Partisi, Sosyal Demokrat
İşçi Partisi, Sosyalist Parti gibi. İhtilâlin
en müessir liderleri, bu partinin yetiştirdi-
ği ihtilâlcilerdir.

Bu parti, ihtilâli yapmak görevini ve
liderliğini alır. İstihbarat, propaganda, tah-
rik, teşkilâtlaşma ve kitleleştirmede en bü-
yük rolü oynar. İşçi sınıfını ve köylüyü da-
vasına çeker ve istismar eder. İşçiyi ve
köylüyü kendi milletine ve idaresine karşı
bir harp gücü haline getirir. Silâhlanmış iş-
çi ve köylü birlikleri, kendi ordu ve poli-
sini ve devlet mekanizmasını tahrip eder
ve yıkar.

Komünist Partisinin ilk hedefi, sivasî
iktidarı ele geçirmek ve burjuva devletini
yok etmektir.

Burjuva devleti yıkmak hedefidir. Bur-
juva devleti komünizme mani olabilecek
güçlerin ve teşkilâtların bulunduğu devlet-
tir. Millet'in hukukî ve siyasî ifadesi olan
devlet yıkılır ve komünist partisi devletle-
sir. Burjuva devletinin yıkılması, bürokrat
zümrenin tasfiyesi demektir.

Bu hedefe nasıl varılır? Bu hedefe
varabilmek için değişik taktik sistemler
uygulanır.

Simdiye kadar denedikleri usuller şö-
yle hülasa edilebilir:

1— Sınai grevden, siyasî greve geç-
mek, felce uğrayan devlet mekanizmasını
ele geçirip yıkmak ve komünist devleti kur-
mak (Bu usul, sanayisini tamamlanmış mem-
ketlerde kullanılır. Amerika gibi.)

2— İşçi sınıfının zayıf olduğu yerler-
de, köylüyü teşkilâtlandırmak, köylü har-
bini teşkilâtlamak. Çete faaliyetleri ile köy-
lüyü gerilla birlikleri haline getirmek ve
şehirleri sonra işgal etmek (Çin ve Küba'da
kullanıldı.)

3— Tehdidlerle, anlaşmalarla, mev-
cud hükümeti zayıflatmak, bir millî koalî-
yon kurmak ve ic hükümet darbesi ile ik-
tidara gelmek ve Sovyet Ordusunu davet
etmek usulü... Bu usul Rus ihtilâlinde
sonra, Rusya'ya yakın peyk devletlerinin
ele geçirilmesi usulüdür.

4— Birleşik Cephe Usulü:
Demokratik ihtilâl yahud ikili ihtilâl
teorisi. Muhtelif kuvvetleri, komünizmin
ara hedeflerinde birleştirip, bir ihtilâli ger-
çekleştirmek. Bu ihtilâl komünist ihtilâl
değildir. Komünizme yol açan ihtilâldir.
Öğrenci, işçi ve memur zümrelerinin ihtilâ-
linden sonra, sosyalist ihtilâle geçmek. Tür-
kiye'de bir zümre komünistin tatbik ettik-
leri usul budur.

Komünistlerin gaye ve metodları çok
kısır bir hülasa ile bundan ibarettir.

Düşman kuvvetin karakteri, kuvvetli
ve zayıf tarafları nelerdir?

1. Komünizm, beynelmül bir cereyan-
dır. Türkiye'de de Rus ve Sion kuvvetleri-
nin yardımı ile kurulabilecek gavrî millî
bir sistemdir. Hiçbir dinî ve millî hususî-
yetimize tekabül etmez.

(Devamı Gelecek Sayıda)

YENİDEN MİLLÎ

Mücadele

ideolojiler kavgasından akıslar

SAINT BENOÎT'İN NİSANLARI İLE ÖĞÜNEBİLİRSİNİZ

Saint Benoit Fransız Erkek Lisesi Müdür yardımcısı Şevki Bulal ve aynı mektebin Fransızca öğretmenliğini yapan Orhan Aydınbaş'a Fransız hükümetince Chevalier Palmes Academiques nişanları verilmiştir. Fransız kültürünün yayılması için azami gayreti gösteren ve Fransa'ya uydu talebeler yetiştiren müdür yardımcısı ve öğretmen, Fransız hükümeti tarafından bu nişanlara layık görülmüştür. Madalyalar, Fransız sefiri adına İstanbul konsolosu Baronne Charles de Pampelonne tarafından takılmıştır. Aynı madalyalar Fransa'da öğretmenlere, yazarlara ve sanatçılara verilmektedir.

Bilindiği üzere Saint Benoit Lisesi Robert Kolej, Saint Josef v.s gibi, gayri millî kültürlerin okutulduğu bir okuldur. Bütün yabancı okullar gibi bu lise de senelerden beri millî bünyemizi bir kurt gibi için için kemirmekte ve millî kültürümüze mezar hazırlamaktadır. Millet evlâdlarının körpe dimağları hristiyanlık propagandası yapan kara cübbeli, kara sakallı hain papazların telkinleri ile zehirlenmektedir.

Bu okullar vasıtası ile bir zamanlar İngiliz hayranlığı, sonra Fransız, Alman ve Amerikan hayranlığı asılandı. Nihayet şimdi de avnî okullarda asırlık düşmanımız Moskof'a ve mensubu bulunduğu komünizme methiyeler düzülmektedir.

Hal böyleyken, gayri millî kültürlerin tarlası, millî kültürün mezar kazıcısı yabancı okulların millileştirilmesi zarureti garî olduğu halde, bir avuç yahudi usâzî komünist, özel okulların devletleştirilmesi paravanası arkasında hala düşmanımız Moskof'a ve mensubu bulunduğu komünizme methiyeler düzülmektedir.

Fakat şu kati olarak bilinmelidir ki; milletin eziği gibi büyüyen millî mücadelesi, gayri millî kültürlerle yataklık eden bu müesseseleri millî hale getirecek, bevinleri emperyalist kültürlerin tasallutundan kurtaracaktır. İşte o zaman gayri millî kültürleri yaşamak için azami gayret sarfeden, düşman milletlerin alkış tuttuğu, madalya dağıttığı insanlara değil, millî kültürümüzün bahcevanlığını yapan temiz millet evlâdlarına iltifat ve itibar edilecektir. O günler yakındır.

Çapa'da Yeni Bir Akıl Hastası Daha

Her yönüyle millî değerlere bağlı çoğunlukta olduğu Çapa Yüksek Öğretmen okulunda müthiş bir bayramlaşma merasimi yapılmıştır. Okul kantininde mehter marşlarının söylendiği tarihi geleneklerimizin tekrar yaşandığı bir bayram kutlanmıştır. Okuldaki bütün talebeler bu merasime iştirak etmişler ve tarihi bir gün yaşamışlardır.

Milletin ızdırabını derinden duyan, mübarek günlerde dahi başlarından zulüm işkence eksik olmayan, Türkiistan'daki kardeşlerini unutmıyan Çapalı milliyetçiler adına Talebe Cemiyeti Başkanı Şefik Dursun bir konuşma yapmıştır. Esir Müslüman - Türk kardeşlerimizin ızdırabı dile getirilmiş, şehitlerimizin intikamı alınacağına dair yemin edilmiştir.

Moskof'u titreten, Yunan'ı denize döken, İngiliz'i Fransız, İtalyan'ı ve Ermeni'yi vatandan kovan mehter marşlarımız çınlamaya başlayınca okuldaki solcular hemen telaşlanmışlardır. İçlerinden Ali Kırmızıççek denilen, zaten akıldan yoksun olan birisi çılgına dönmüştür. Okulda böğürerek sağa sola hücum etmeye, önüne gelene taşları fırlatmaya başlamıştır. Buna kendi arkadaşları dahi gülmüşler ve akıl muvazenesinden tam şüphelenmeye başlamışlardır.

Sonra kendisiyle konuşanlara :

— Ben komünistim, ben Rusya hesabına çalışıyorum, ben gerici değilim diye bağırarak söylenmiştir.

Fakat daha da ileri giden bu tıynetisiz, okuldaki güzel havayı bozmaması için dersi verilmiştir. Milletin millî değerlerine küfredenlerin, millî marşlarına ve millî bayramlarına hakarete yeltenenlerin cezası daima bu olacaktır.

Yahudi Gazetesinin Riyakârlığı

Son günlerde yahudi sermayesiyle çalışan ve yahudi fikriyatını yayan Yeni Gazete, hesapsız çıkışlarda bulunuyor. Ve güya kendi ifadelerince Türkiye'deki çekişmelerin bir iç harbe dönüşmesinden endişe ediyorlar. Gazete diyor ki :

«Türkiye'nin nasıl çatırdadığını, memleketin kanlı bir çatışmaya doğru nasıl hızla ilerlediğini, duymuyor, görmüyor musunuz?»

«Gerçekte sınıf çatışması adı altında kardeş kavgasına gidiyoruz. Sadece sınıf imajı yaratılarak, etnik gruplar dışardan içerden tahrik ediliyor. Özellikle doğu ve Güney-doğu'ya yayılacak bir iç savaşın hazırlığı yapılıyor.»

«Silkinin artık, silkinin ve memleketi sahip çıkın.»

Yukarıdaki satırlar Yeni Gazete'nin 25 Kasım 1970 tarihli nüshasında çıktı. Aynı gazetenin 28 Kasım 1970 tarihli nüshası ise bakın ne diyor :

«Bu memlekette sınıflar ve tabakalar da olacak ve bilinçlendikçe sınıf çatışması, sürtüşmesi de olacak..»

«Devrimleriyle, sınıflarıyla, tabakalarıyla etnik gruplarıyla Türkiye bir bütündür.»

Beyler! Bu ne lâf, ne lâhana turşusu Kendi ettiğiniz fesaddan şikâyet hakkınız var mı? Olması lâzım mı?

Biz sizin ne maksatla ve nasıl çıktığınızı biliyoruz. Mason ve yahudi sermayesine sırtınızı vererek yıllardır millete ve milliyetçilere yapmadığınız hakaret kalmadı.

Biz sizin sınıf yahudiliğinin icabı olarak, Cumartesi günleri gazete nesrini sebepsiz yere kestiğinizi biliyoruz. Zira yahudiler cumartesi günü çalışmazlar. Ticaret hanelerini, fabrikalarını açmazlar ve iş yapmazlar. Bu gazete de aynı hükme uyarak bundan bir müddet önce yahudilerin tatil günü çıkmazdı.

Gene biz sizin komünistleri nasıl beslediğinizi biliyoruz.

Sahte devrim silâhsörü Doğan Avcıoğlu'na, Mehmet Kemal'e, Yaşar Kemal'e sayfalarınızı teslim ettiğinizi de biliyoruz. Edebiyat sayfası diye solcu şair ve yazarları meşhurlatma gayretiniz herkesçe bilinen bir şey.

Bütün bunlardan sonra anarşiden şikâyet mi ediyorsunuz? Her halde kendinizi yeşerttiğiniz kör kurşunların ilk hedefi siz olacaksınız.

moskof imroF 17as-li nize

Yabancı Sermaye Yabancıların Menfaatine Çalışır

Devlet Plânlama Teşkilâtının açıklamalarına göre, 1967 yılından bu yana yabancı şirketler Türkiye'ye 280 milyon lira sermaye getirmiş, buna mukabil 238 milyon lira dışarıya kâr götürmüşlerdir. Her yıl memleketimize gelen yabancı sermaye yine her yıl milyonlarca lirayı kâr olarak transfer etmektedir.

Yabancı sermaye müesseseleri için Türkiye oldukça bakkır bir memleket. Sınai ve ticari sahalarda kâr nisbeti yüksek iş kolları vardır. Aynı zamanda yabancı sermaye devletin kontrol ve murakabesinden masumdur. Hatta birçok imtiyazlarla devletin himayesinde.

Her sene yaklaşık olarak 100-150 milyon civarında yabancı sermaye Türkiye'ye gelmektedir. Bu sermayenin büyük bir kısmı istihlak sanayine yatırılmaktadır. Yani meşrubat, bira fabrikaları, montaj sanayii, ilaç sanayii gibi kâr nisbeti yüksek sahalara ya

tırılmaktadır.

Bu sahalarda kâr nisbeti %50 yi geçmektedir. Böylece yabancı sermaye kısa zamanda masraflarını ve sermayesini amorti ederek büyük vurgunlar yapmaktadır. Kaldı ki birçok yabancı firmanın çalıştığı sahalardaki ihtiyaçlar millî sahayı ve millî sermaye tarafından karşılanabilir. Millî sanayiinin gelişmesi sağlanabilir. Fakat hergün görüyoruz ki, millî sanayiinin gelişmesine, millî ekonominin ihtiyaçlarının karşılanmasına fırsat verilmemektedir. Yabancı sermayenin vurgunlarına imkan verilmektedir. Yabancı sermaye yeyi teşvik kanunu bu hususta geniş imtiyazlar getirmiştir.

Bu soygunlar bu vurgunlar gayri millî düzenin tabii neticesidir. Çünkü bu düzen millî menfaatleri mahkûm eden bir yapıya sahiptir. Yabancı sermaye müessesesi de bu düzenin bir parçası olarak milletin aleyhine işlemektedir.

Komünistler Besleniyorlar

Türkiye'de komünistlerin bir kaç yıldır yürüttükleri tedhiş hareketleri sağda solda çeşitli yorumlara sebep oluyor. Bizim Radyo adıyla neşriyat yapan komünist yuvası ise: «Sayıları az, grubukları çok olan Maoocular iktidar partisinin, emperyalizmin ve balatalama teşkilatı CIA'nın yardımı ile kanlı faşist yöntemlerle zaman zaman büyük gürül-

tüler koparmaktadırlar.. Bu saldırgan, Millî Demokratik Devrimci denilen grupları kim beslemektedir? Bunların muntazam bir şekilde çıkardıkları dergi ve broşürlerin masraflarını kimler karşılamaktadır? Ayrıca :

«Mihri Belli'nin CIA'nın İstanbul'da bulunan paravan bir firma tarafından finanse edildiği» açıklanmıştır.

«Millî Demokratik elebaşlarının Mihri Belli, Doğu Perinçek, Akşit gibi adamların işçi sınıfına, devrimci ulusal ve sosyal kurtuluş hareketine ihanet ettikleri inkâr edilmez bir gerçektir.»

Aradaki metod ihtilâfi komünistleri böyle itiraflara zorluyor.

Peki, komünistler dışardan besleme olduklarını halâ kabul etmeyecekler mi?

Papazlar da Masonluğa Karşı Çıktı

Beynelmilel yahudiliğinin yan kolu masonluğa karşı bir çok ülkelerde tepkiler iyice belirli hale gelmiştir. Meselâ Yunan Kilisesi bile masonların dinsiz olduklarını belirtir mason çatışmalarını önleyebilmek için hükümetten mason localarını yasaklanmasını istemiştir.

Ajans haberi

«Papazlar ayrıca dünya erkek izci örgütünün masonluğun ilk basamağı olduğunu, bu örgütten yetişen gençlerin daha sonra mason örgütünde kililî noktalarına yerleştirildiklerini ileri sürmüşlerdir» diyerek önemli bir hususa parmak basılmıştır. Türkiye'de de izcilik teşkilatları kasıtlı bir eğitim içine sokulmuştur.

Yunanistan'da mevcut 8000 mason'un önemli mevkilerdeki ağırlığı, Yunan hükümetini masonluk aleyhine karar almaktan geri bırakmaktadır.